

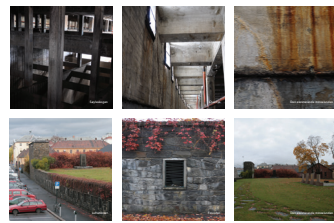
UNDER OVERFLATEN

- TRANSFORMASJON AV RENSEANLEGGET UNDER ÅKERSHUS FESTNING

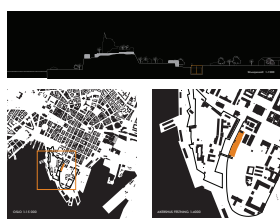
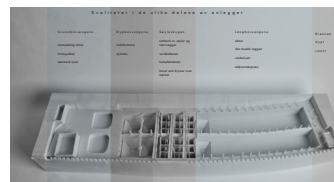
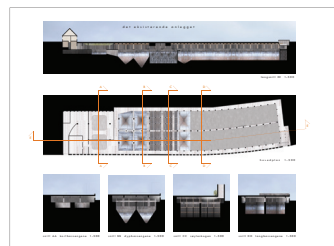
MARIA ROMSLO OG KRISTINE OTNES

VEILEDERE:
SVEIN SKINBES
EIR GRTYLI

NTNU 2012

Historisk kontekst og utfordringer
Målet er å transformere et gammelt renseanlegg til et moderne kulturhus som skal integreres med omgivende miljø og bygningens historie.

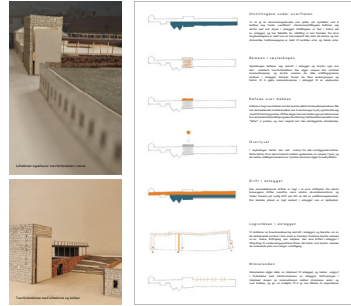
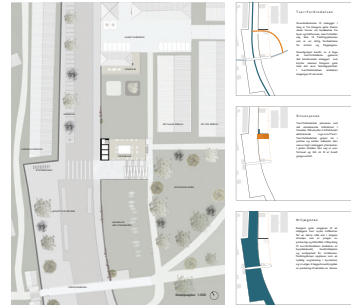

UNDER OVERFLATEN

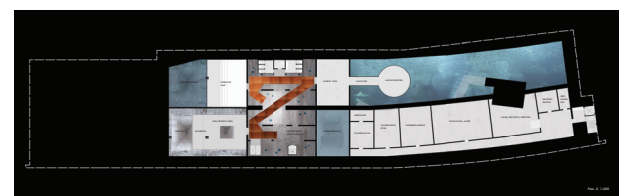
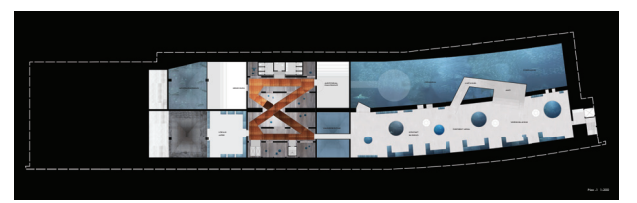
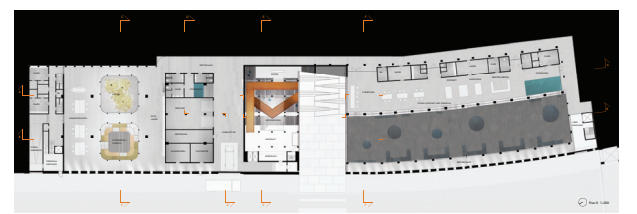
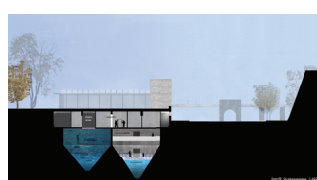
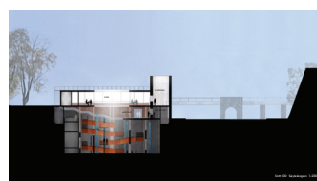
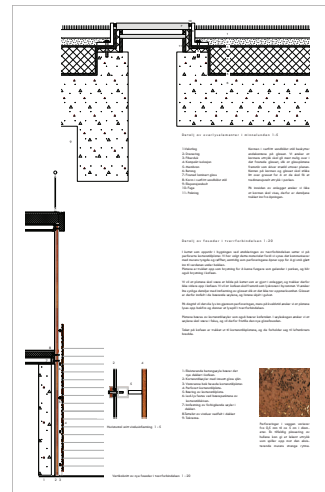
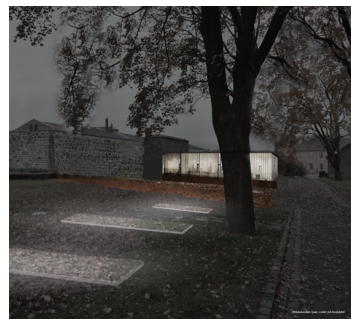
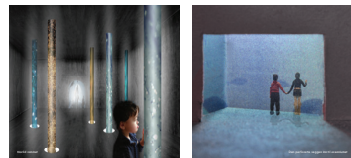
- TRANSFORMASJON AV RENSEANLEGGET UNDER AKERSHUS FESTNING

MARTA ROMELO OG KRISTINE ØTHES

VEILEDERE:
SVEIN SKINDEB
EIN ØRTYLL
NTNU 2012

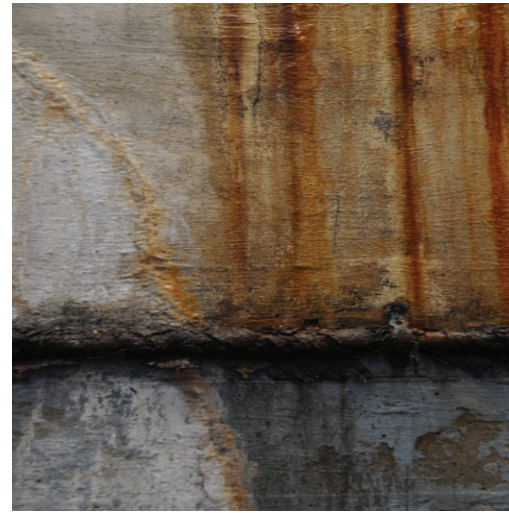

Historisk kontekst og utfordringer
Målet er å transformere et gammelt renseanlegg til et moderne kulturhus som skal integreres med omgivende miljø og bygningens historie.

Nedskalert plansje

DET EKSISTERENDE ANLEGGET

Hvorfor transformere rensesanlegget?

Bygningens opprinnelige funksjon som rensesanlegg ble utdatert for mange tiår siden. Siden har bygget stått igjen som et tomt skall, tilsynelatende uanvendelig til noe annet. Bygget er i hovedsak ikke vernet. Men er det allikevel noe å ta vare på?

Slik vi ser det har anleggets praktiske oppbygging skapt mange spennende arkitektoniske kvaliteter som det er verdt å videreføre. Hele anlegget preges av å ligge under bakken, og man får følelse av å være i en skjult underjordisk grotte. I dag er det ingen som får oppleve dette rare anlegget fordi det er stengt og glemt av omgivelsene. Vi vil tilgjengeliggjøre disse kvalitetene gjennom ny bruk av anlegget.

Hvorfor akvarium?

Vi har valgt å legge til et kulturprogram, noe som også er i tråd med Oslo kommunes handlingsplan for Kvadraturen. Vi mener det er en spennende tanke å prosjektere et kulturprogram som skal finne seg under bakken.

Vi synes symbolikken med det å finne seg under overflaten passet godt som et bilde på en akvariumsopplevelse. Anleggets mørke og mystikk, underlige former og romforløp kan assosieres til å finne seg under havoverflaten i et ukjent landskap.

Selve utstillingene skal med fordel ikke ha lys, så på den måten er bygningen godt egnet. Ettersom anlegget ble bygget for å håndtere vannmasser er det også konstruktivt godt egnet for å romme basseng.

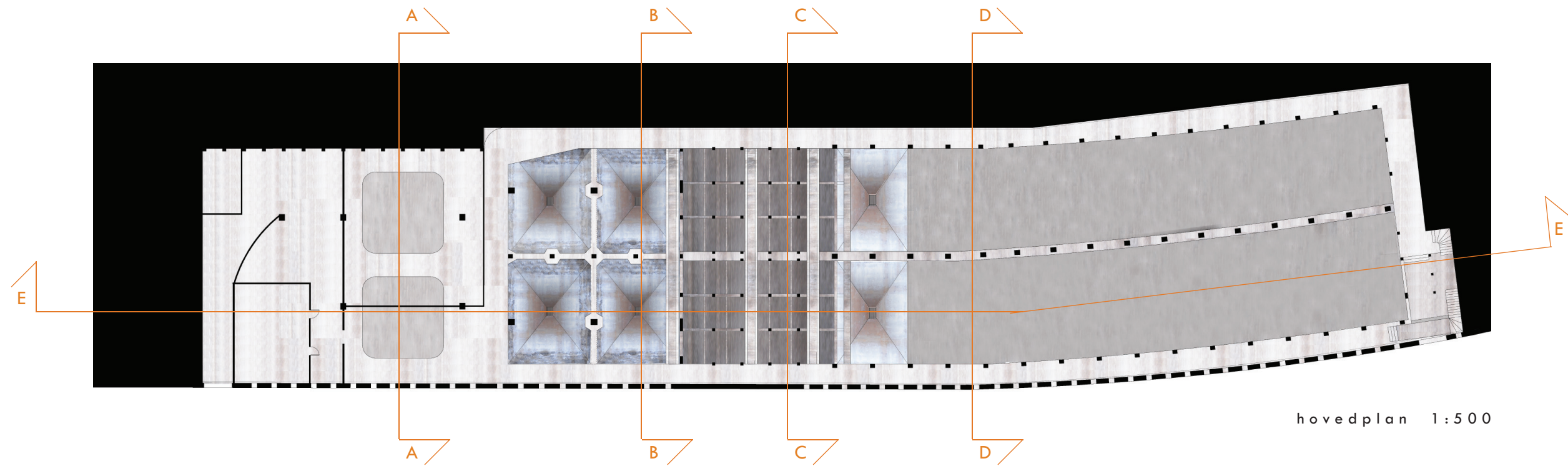
Oslo kommune har lenge hatt planer om et akvarium i hovedstaden, og dermed blir prosjektet et innspill i denne debatten.

Anlegget

Anlegget befinner seg hovedsaklig under bakkenivå, og er tilsammen 125 meter langt og på det bredeste 30 meter. Bygget kan tydelig leses med ulike soner som hver representerer forskjellige deler av den opprinnelige behandlingsprosessen. Det er tilsammen ni bassenger av forskjellig dybde og størrelse og hvor de største bassengene finnes i to parallelle utgaver.

langsnitt EE 1:500

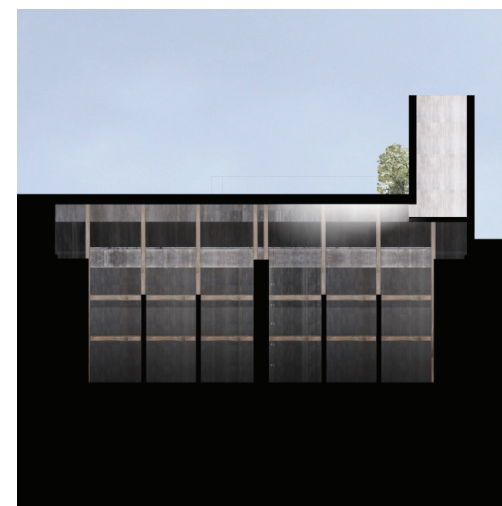
hovedplan 1:500

snitt AA kortbassengene 1:500

snitt BB dypbassengene 1:500

snitt CC søyleskogen 1:500

snitt DD langbassengene 1:500

Kvaliteter i de ulike delene av anlegget

Grunnbassengene

menneskelig skala

formspråket

nærmere lyset

Dypbassengene

traktformene

dybden

Søyleskogen

nettverk av søyler og
tverrvegger

vertikaliteten

kompleksiteten

broer som krysser over
mørket

Langbassengene

sikten

den buede vegg

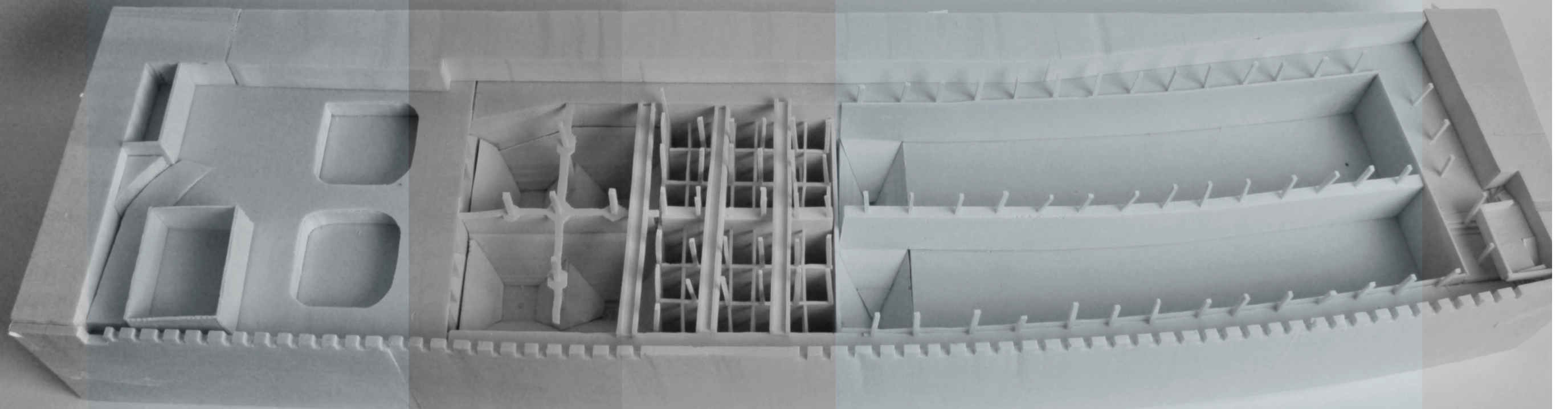
vinduslyset

takkonstruksjonen

Brønnen

dypt

smalt

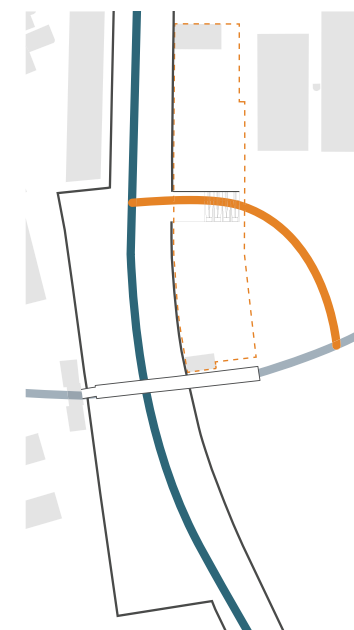

PROSJEKTET “UNDER OVERFLATEN”

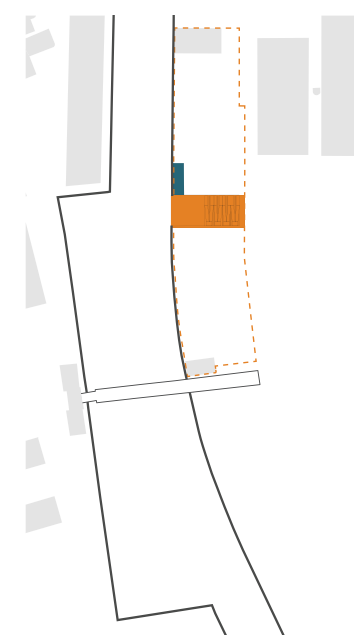
Situasjonsplan 1.500 (skalert ned 35%)

Tverrforbindelsen

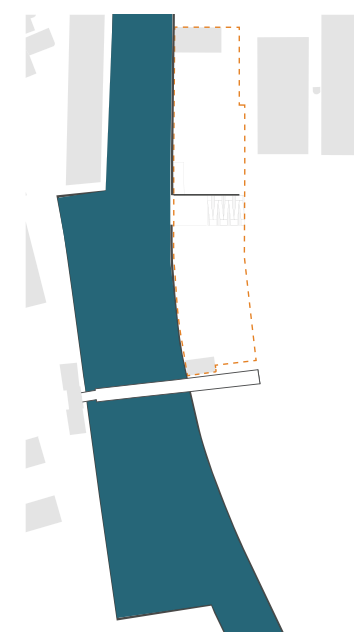
Hovedadkomsten til anlegget i dag er fra Kongens gate. Denne aksen favner om besøkende fra byen og båthavnen, men forholder seg ikke til Festningsplassen som er en viktig ferdselsakse for turister og fotgjengere.

Hovedgrepet består av å lage en tverrforbindelse gjennom det eksisterende anlegget som knytter sammen Kongens gate med det øvre festningsplatået. I tverrforbindelsen etableres inngangen til akvariet.

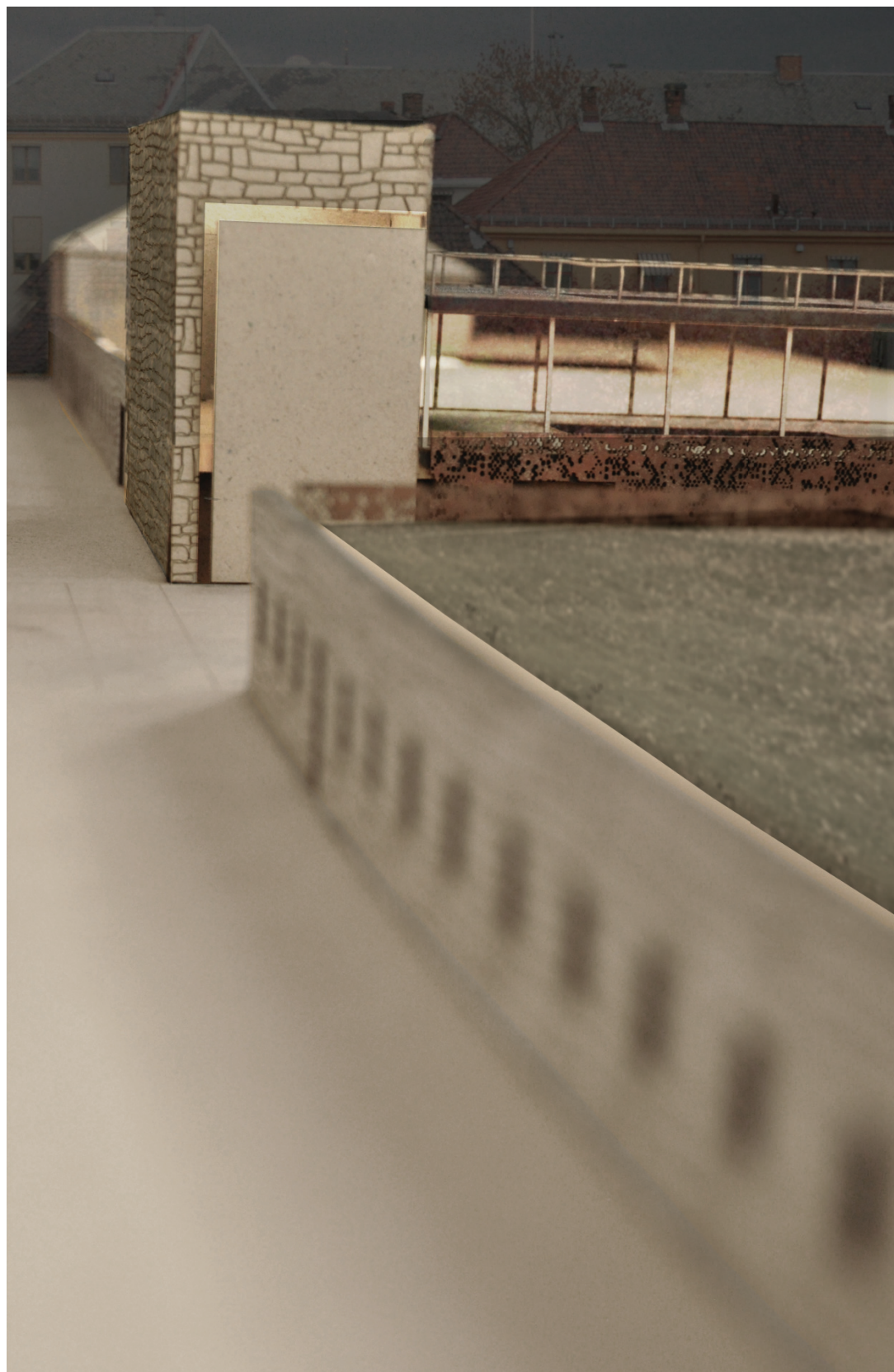
Situasjonen

Tverrforbindelsen plasseres ved det eksisterende luftetårnet i fasaden. Slik utnytter vi luftetårnets eksisterende signaleffekt. Tverrforbindelsen griper inn i parken og samler møtende stier som er lagt i anleggets ytterkanter. I gaten strekker den seg ut over fortauet og blir så til et bredt gangoverfelt.

Miljøgaten

Kongens gate omgjøres til en miljøgate hvor mye trafikanter får en større rolle enn i dagens situasjon som er preget av parkering og biltrafikk. I tilknytning til tverrforbindelsen etableres et bysykkelpunkt, bussholdeplass og avslippsted for turistbusser. Festningsbroen oppleves som en tydelig avgrensning i byrommet, og vi velger å legge hovedtyngden av parkering til sørsiden av denne.

Det eksisterende luftetårnet er med på å markere den eksisterende tverrforbindelsen

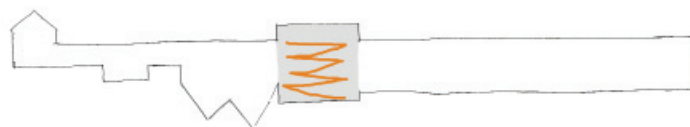

Tverrforbindelsen bidner sammen nivåene

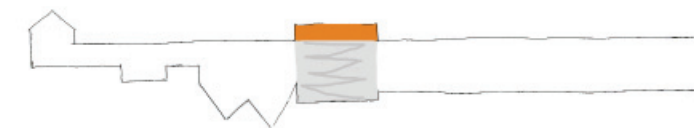
Utstillingene under overflaten

Vi vil gi en akvariumsopplevelse som spiller på mystikken ved å befinne seg "under overflaten". Akvariumsutstillingene befinner seg derfor ned mot dypet i anlegget. Utstillingene er fast i bakre del av anlegget, og mer fleksible for utskifting ut mot fasaden. De store langbassengene er tenkt som en internasjonal del, mens de mindre og mer dramatiske traktbassengene er tenkt til nordiske arter og lokale arter.

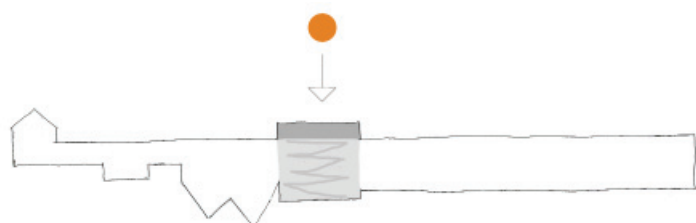
Rampen i søyleskogen

Søyleskogen befinner seg sentralt i anlegget og knyttes opp mot den etablerte tverrforbindelsen. Her utgjør rampen den vertikale kommunikasjonen, og knytter sammen de ulike utstillingsgrenene nedover i anlegget. Rampen favner om flere brukergrupper og bidrar til å gjøre kommunikasjonen i anlegget til en opplevelse.

Kafeen over bakken

Kafeen er lagt over bakken som det øverste sjiktet i kommunikasjonsaksen. Slik kan de besøkende avslutte besøket ved å komme opp i lyset, og forholde seg visuelt til Festningsparken. På fine dager kan man trekke opp på takterrassen hvor en kan skimte fjordlinjen og Akershus festning. Ved å etablere en takterrasse "løfter" vi parken, og viser respekt mot den nærliggende minnelunden.

Overlyset

I søyleskogen hentes det ned overlys fra den overliggende kafeen. Dette bidrar til en større kontrast mellom opplevelsen av rampen i lyset, og de mørke utstillingsrommene hvor lyssatte akvarium utgjør hovedlyskilden.

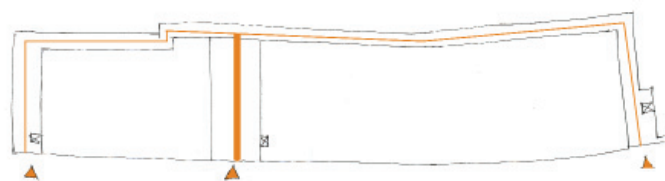
Minnelunden

Minnelunden utgjør deler av takplanet til anlegget, og tenkes omgjort i forbindelse med transformasjonen av anlegget. Perforeringen i takplanet skaper en kommunikasjon mellom situasjonen under og over bakken, og gir en mulighet til å gi noe tilbake til omgivelsene.

Drift i anlegget

Den menneskebaserte driften er lagt i et øvre driftsplan. De største bassengene driftes ovenifra, mens mindre akvariumsmonitorer og tanker baseres på synlig drift som blir en del av publikumsopplevelsen. Det tekniske planet er lagt nederst i anlegget som et kjellerplan.

Logistikken i anlegget

Vi etablerer en hovedvarelevering sentralt i anlegget, og benytter oss av de eksisterende portene i hver ende av fasaden. Punktene knyttes sammen av en bakre driftsgang som betjener den øvre driften i anlegget. I tilknytning til vareleveringspunktene finnes det heiser som knytter sammen de resterende plan som trenger varetilgang.

Transformasjon strategier

Utnytte anleggets særegne kvaliteter i det nye programmet

Vårt verdigrunnlag for transformasjon av rensenanlegget er at vi ønsker å bevare anleggets særegenhet fordi vi mener det inneholder mange spennende romopplevelser man ikke får andre steder. Vi tror at de eksisterende kvalitetene vil kunne være med på å gi en annerledes akvariumsopplevelse.

Situasjonen - et tydelig grep signaliserer den nye funksjonen

Det har vært viktig for oss å bevare anleggets mystiske særegenhet av å befinne seg under bakken, nettopp fordi det er dette som er med på å gjøre det til noe spesielt. Vi velger derfor å beholde den lange mur fasadens lukkede uttrykk, og heller markere et tydelig grep med tverrforbindelsen som signaliserer et brudd. Ved å etablere bruddet i tilknytning til det eksisterende luftetårnet vil det få fortsette å ha sin rolle som landemerke i gateløpet. Her samles inngang, kafe, og det gis mulighet til å se inn i anlegget under bakken. Gjennom å bevare den eksisterende fasadens rytme og orden, blir kontrasten til opplevelsen av det rare anlegget under bakken opprettholdt.

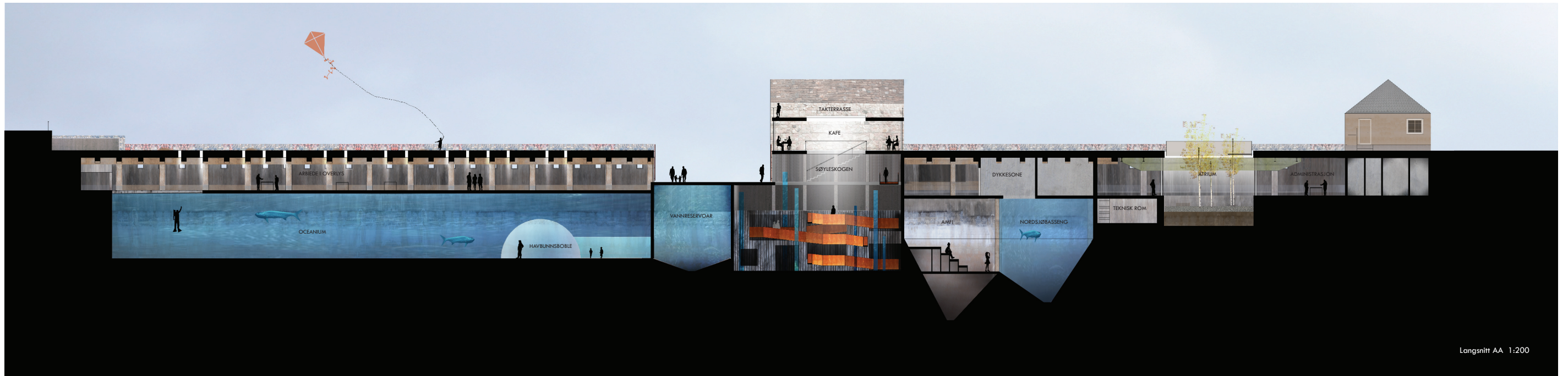
Underordne seg den historiske konteksten på overflaten

Når det gjelder overflatesituasjonen vil vi vise respekt til den omkringliggende historiske konteksten. Vi holder oss i hovedsak under bakken med unntak av kafeen som er et nytt tilført element. Vi velger å forankre det i det allerede eksisterende luftetårnet som blir som en ramme om den nye tilføringen. Grepene vi gjør i minnelunden er bevisst lagt i plan med bakken, slik at det ikke skaper visuelle hindringer mot Akershus festning.

Strategier for anlegget under bakken

Anlegget består av forskjellige soner som har ulike særegenheter og kvaliteter som vi vil tilgjengeliggjøre for de besøkende. Transformasjonsstrategien for anlegget er å etablere et sentalt kommunikasjonsrom i tilknytning til tverrforbindelsen med en rampe som tar de besøkende med til ulike deler av anlegget. Gjennom dette grepet skapes en ny infrastruktur i anlegget og de eksisterende kvalitetene tilgjengeliggjøres. Ettersom alle bassengene i anlegget finnes i to eksemplarer, har vi valgt en strategi som belager seg på en todeling av anlegget. På denne måten får vi både mulighet til å tilgjengeliggjøre de kvalitetene vi ønsker og samtidig frihet til å gjøre inngrepene som trengs. For å utnytte de eksisterende kvalitetene inn i det nye programmet tar vi i bruk de metodene som er best egnet for de ulike sonene.

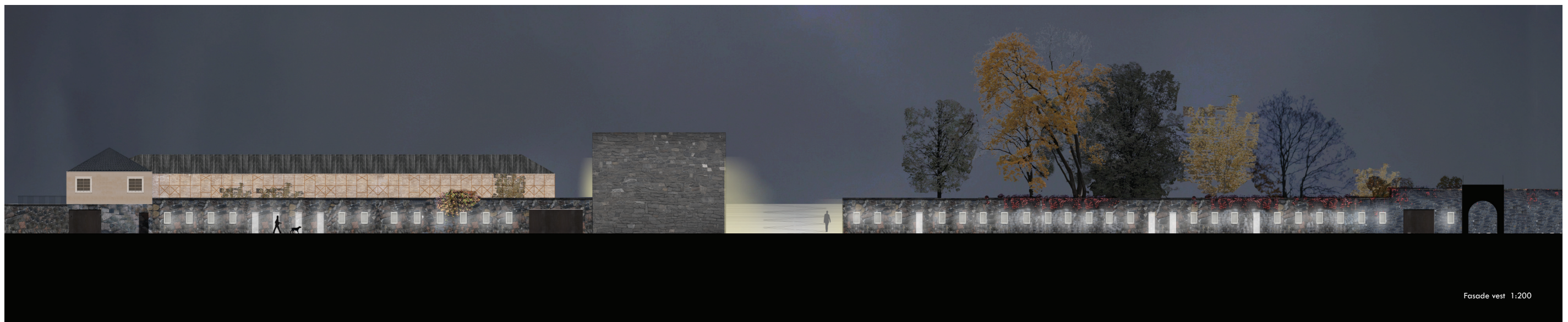

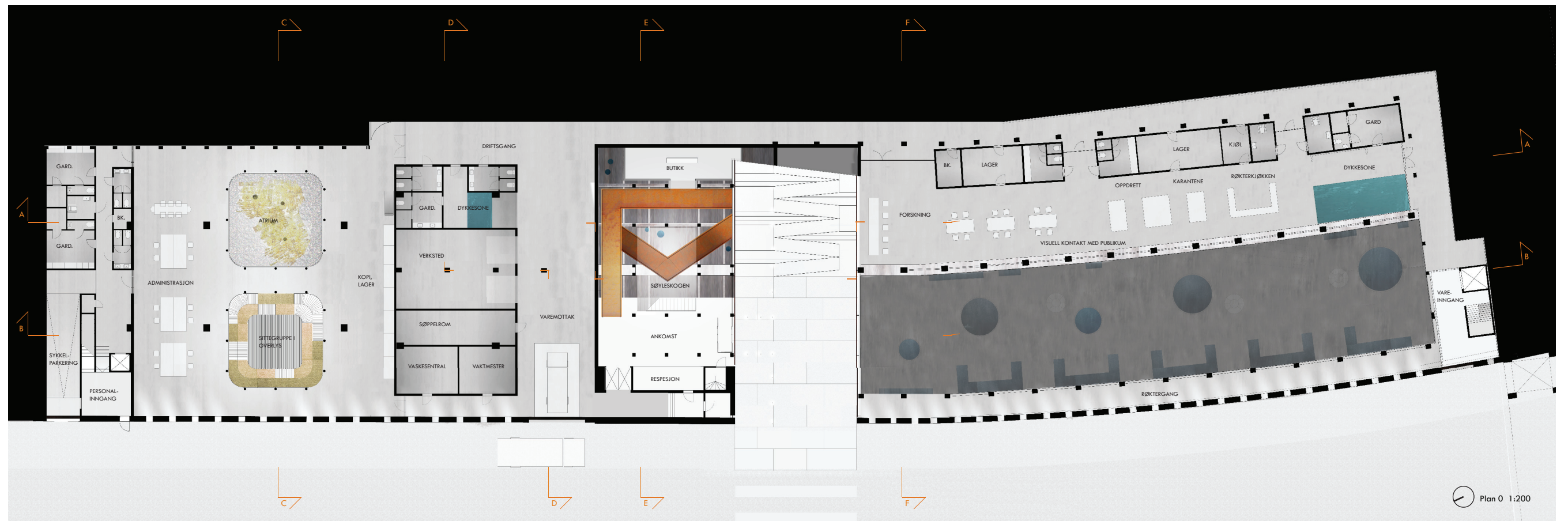
Langsnitt AA 1:200

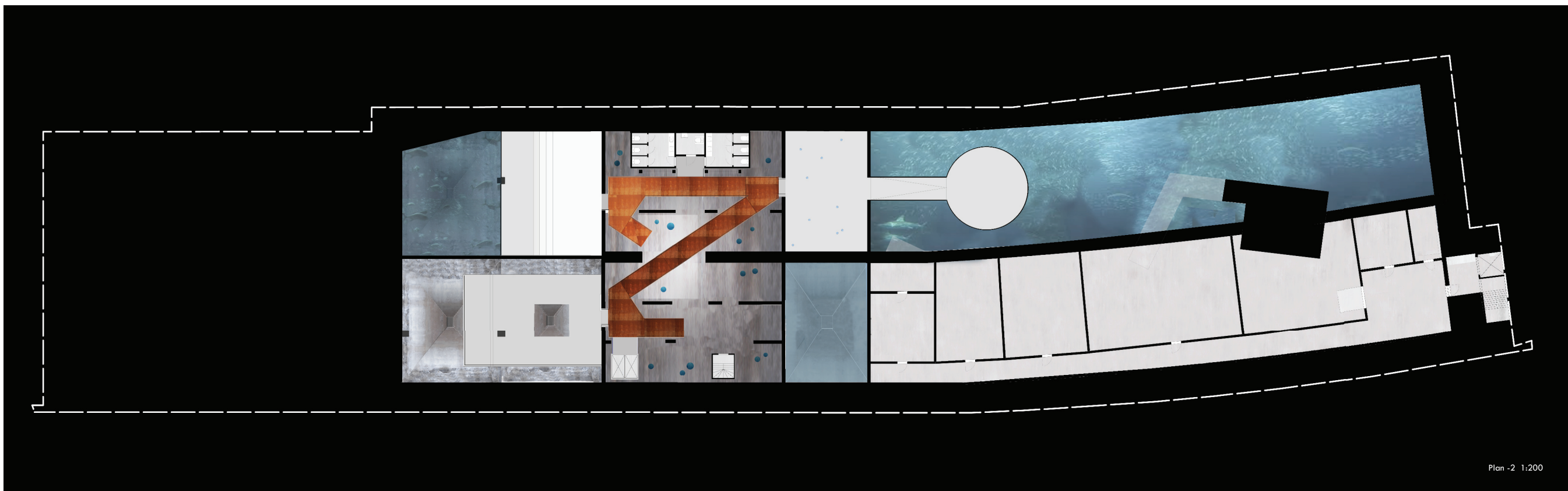
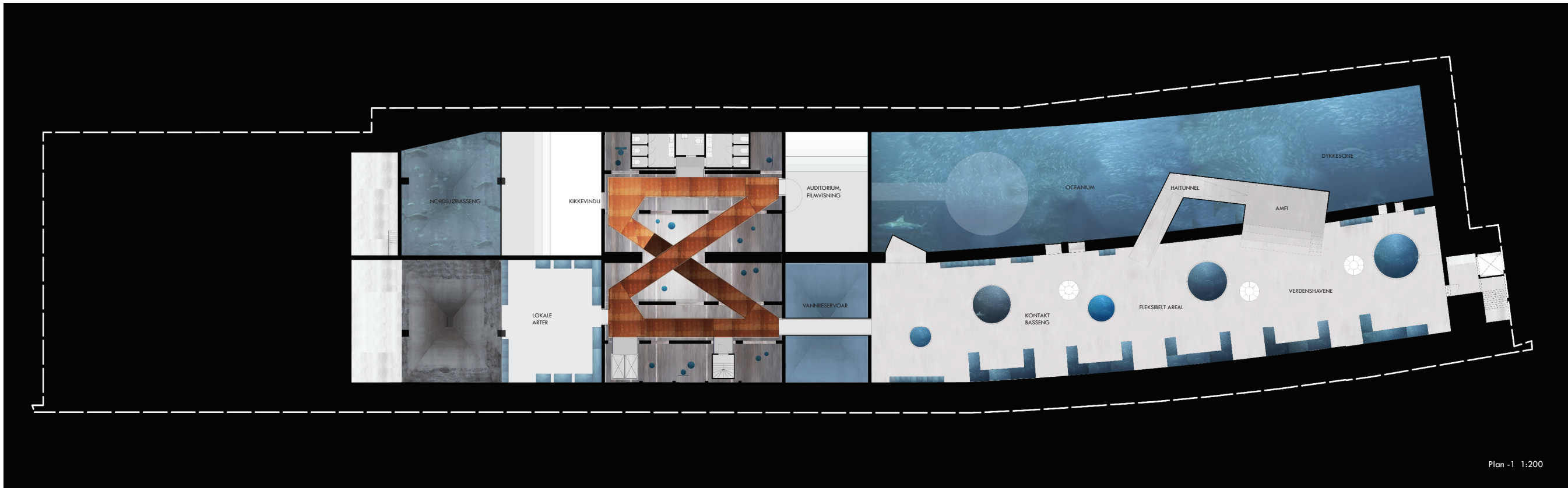

Langsnitt BB 1:200

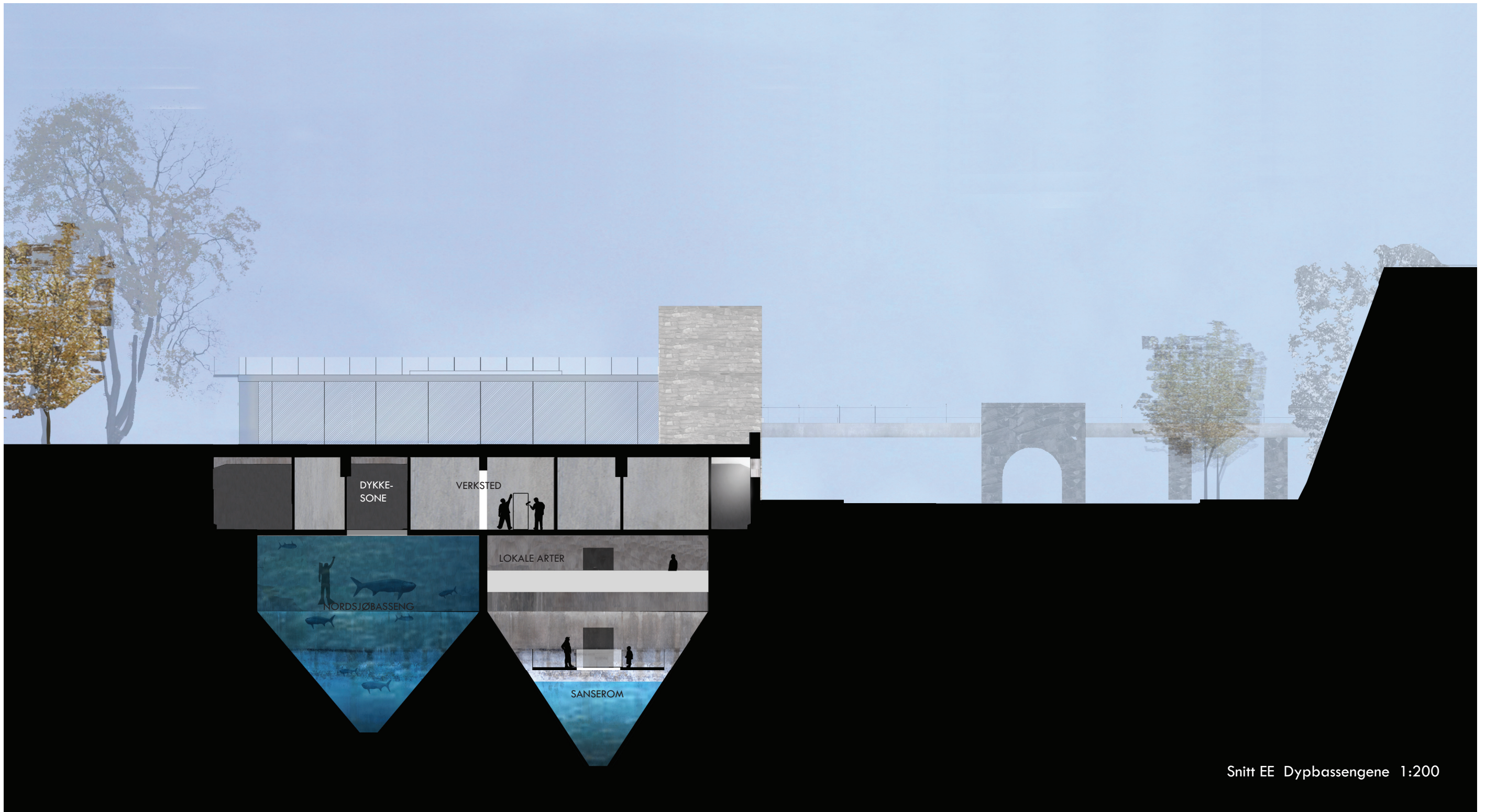
Fasade vest 1:200

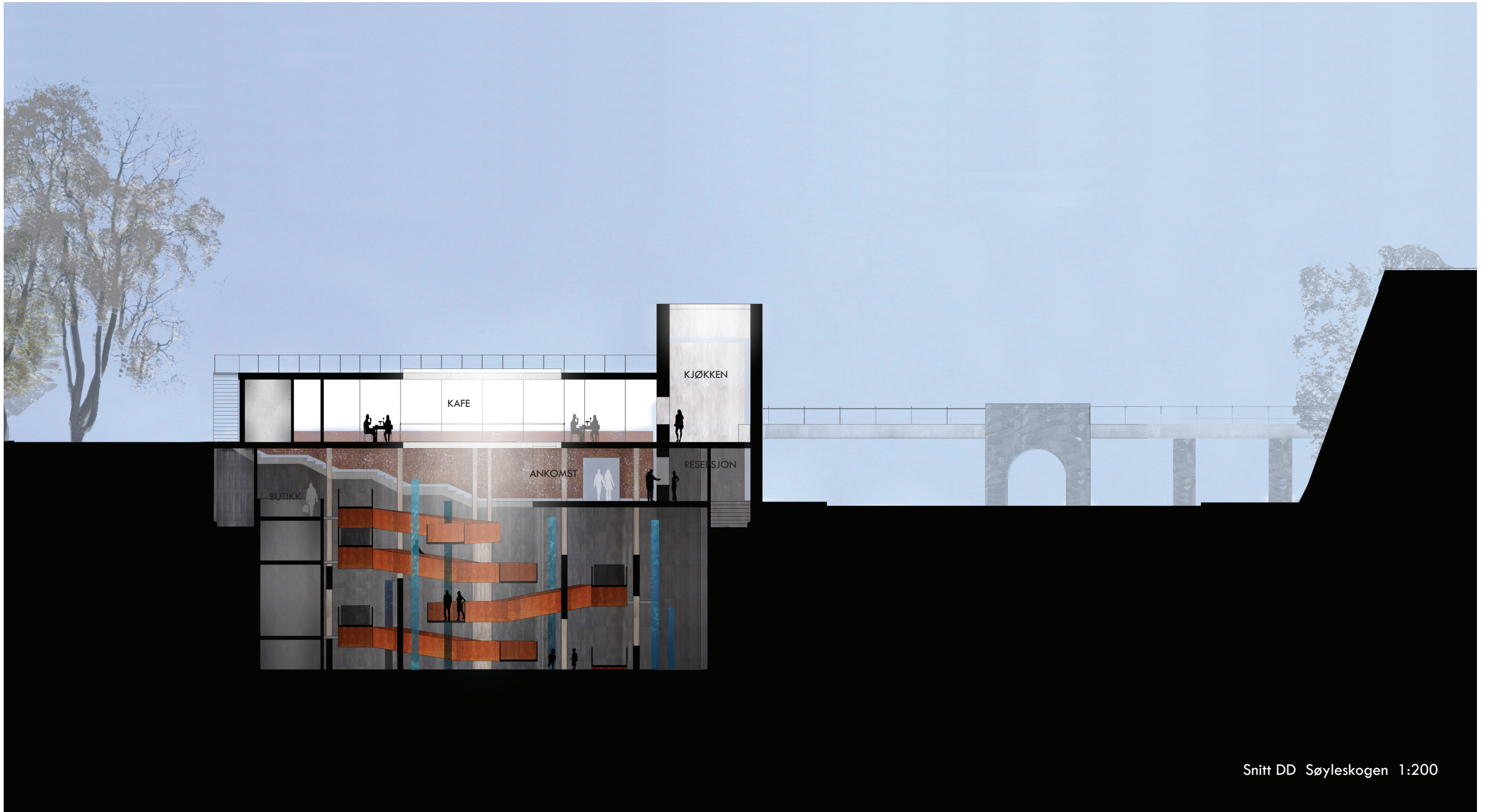

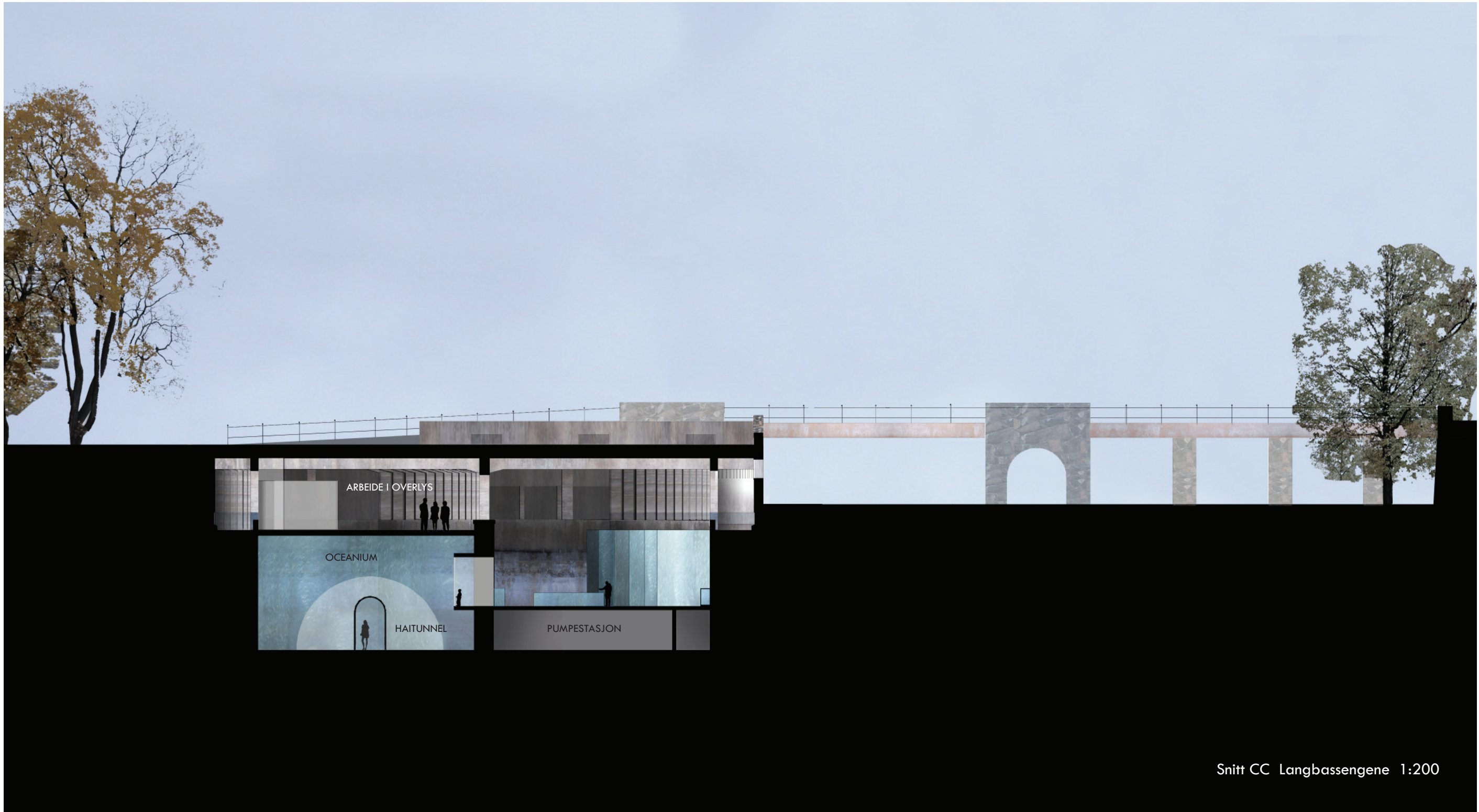
Snitt FF Grunnbassengene 1:200

Snitt EE Dypbassengene 1:200

Snitt DD Søyleskogen 1:200

Snitt CC Langbassengene 1:200

Stemningskisse fra rampen i søyleskogen. Rampen snirkler seg forbi søylene og legger opp til en vandring hvor man får oppleve rommet. Kommunikasjonsrommet blir en opplevelse i seg selv. Manetsøylene står spredt i rommet, og kan oppleves fra vandingen i rampen. Vi ser for oss at det diffuse blålige lyset fra manetsøylene vil stå fint i rommet sammen med kortenstålet og den grå betongen som dominerer rommet.

Stemningskisse fra administrasjonsdelen i anlegget. De grunne bassengene blir benyttet som sittegruppe i overlys og nedtrukket atrium med sølvbjørk. Dette vil gi de ansatte dagslys og kvalitet til arbeidsmiljøet.

Utstillingene

De eksisterende romopplevelsene har gitt inspirasjon til hvilken tematikk de ulike utstillingene skal ha. De store langbassengene benyttes til utstilling av tropiske arter. De store dimensjonene og overlyset langs vinduene kan være et bilde på de store verdenshavene med lange lyse strender. De mindre mer dramatiske dypbassengene synes vi passer til nordiske/lokale arter med kaldere klima, og dramatiske kystlandskap.

Akvariumstankene varierer i størrelse og opplevelse i både den internasjonale delen og i Nordiske avdelingen. Begge avdelingene har store oceanium som viser et spekter av artsammensetningen i havet. Vi ser for oss at det er lagt opp til kunnskapsformidling underveis i utstillinger med både planketter og interaktive monitører.

Morildrommet

I morildrommet finnes det flere tynne akvariumssøyler med de minste fiskene i havet. Disse vil fort forsvinne i de andre akvariene, men her skaper de en spennende kontrast til det store oceaniumet man ledes til gjennom morildrommet.

Laksefossen

I Laksefossen kan man kjenne vannspruten og høre lydene av vannet som renner ned i den eksisterende traktformen i anlegget.

Den perforerte veggen

Gjennom den perforerte veggen i langbassenget kan man få følelsen av å bevege seg inn og ut av vannet. I enden av rommet skyter en arm seg ut i oceaniumet og leder de besøkende til et stort amfi der de kan sette seg ned å se på. Amfiet er også knyttet opp mot dykkersonen slik at en kan se når mating av fisk og hai foregår.

Nordsjøbassenget

I nordsjøbassenget kan man se torsken og steinbiten og andre kjente arter.

Haitunnel og Havbunnsboble

Fra morildrommet entrer man en haitunnel som ender i en halvkule der man har vann i 360 graders vinkel rundt seg. Her får man virkelig følelsen av å være på bunnen blandt fiskene. god tsammen kortenstål rampen.

Manetsøyler i søyleskogen

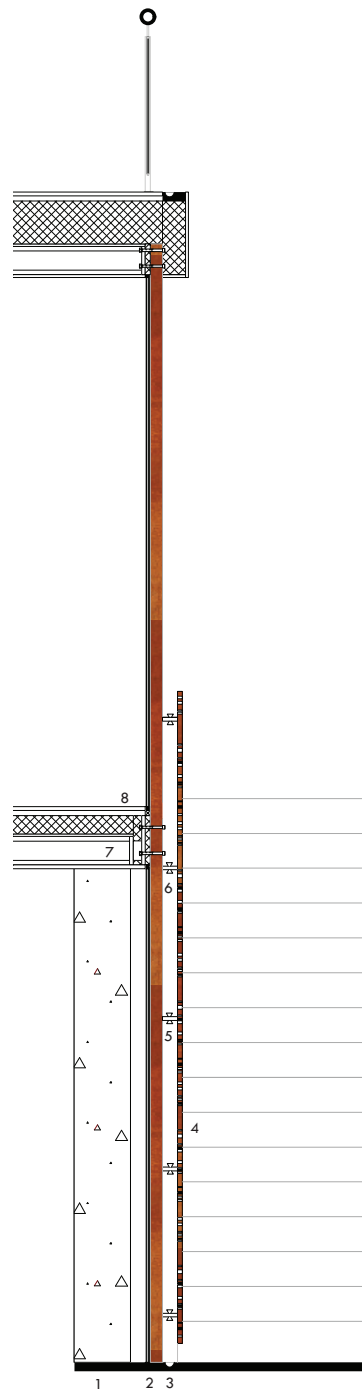
For å gi en smakebit til akvariumsopplevelsen plasseres det noen vertikale manetsøyler i søyleskogen. Disse kan man følge mens man beveger seg ned i dypet. Helt på bunnen når utstillingene er ferdig lander manetsøylene og man vandrer blant dem. Vi tror det blålige lyset som vil strømme fra manetsøylene vil stå godt sammen med kortenstålrampen.

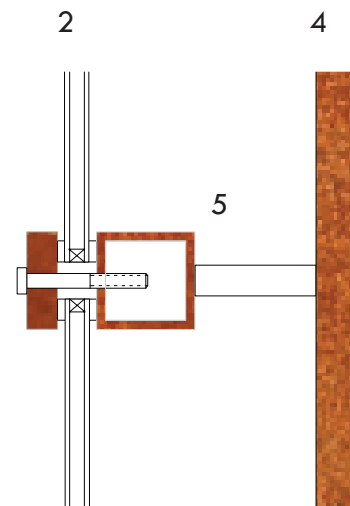
Den perforerte veggen inn til oceaniumet

Morild rommet

Vertikalsnitt av nye fasader i tverrforbindelsen 1 : 20
(nedskalert 50%)

Horisontal snitt vindusinnfestning 1 : 5

Perforeringer i veggen varierer fra 0,5 mm til ca 5 cm i diameter. En tilfeldig plassering av hullene kan gi et lekent uttrykk som spiller opp mot den eksisterende murens strenge rytme.

- 1: Eksisterende betongsøyle bærer det nye dekket i kafeen.
- 2: Kortenstålsøyler med innsatt glass sjikt.
- 3: Vannrenne bak hevede kortenstålplater.
- 4: Perforert kortenstålplate.
- 5: Bæring av kortenstålplate.
- 6: Led-lys festes ved bærepunktene av kortenstålskiven.
- 7: Innfestning av forbigående søyler i dekket.
- 8: Tettelist av vinduer nedfelt i dekket
- 9: Takrenne.

I kuttet som oppstår i bygningen ved etableringen av tverrforbindelsen setter vi på perforerte kortenstålplater. Vi har valgt dette materialet fordi vi synes det kommuniserer med murens tyngde og røffhet, samtidig som perforeringene åpner opp for å gi små gløtt inn til verdenen under bakken.

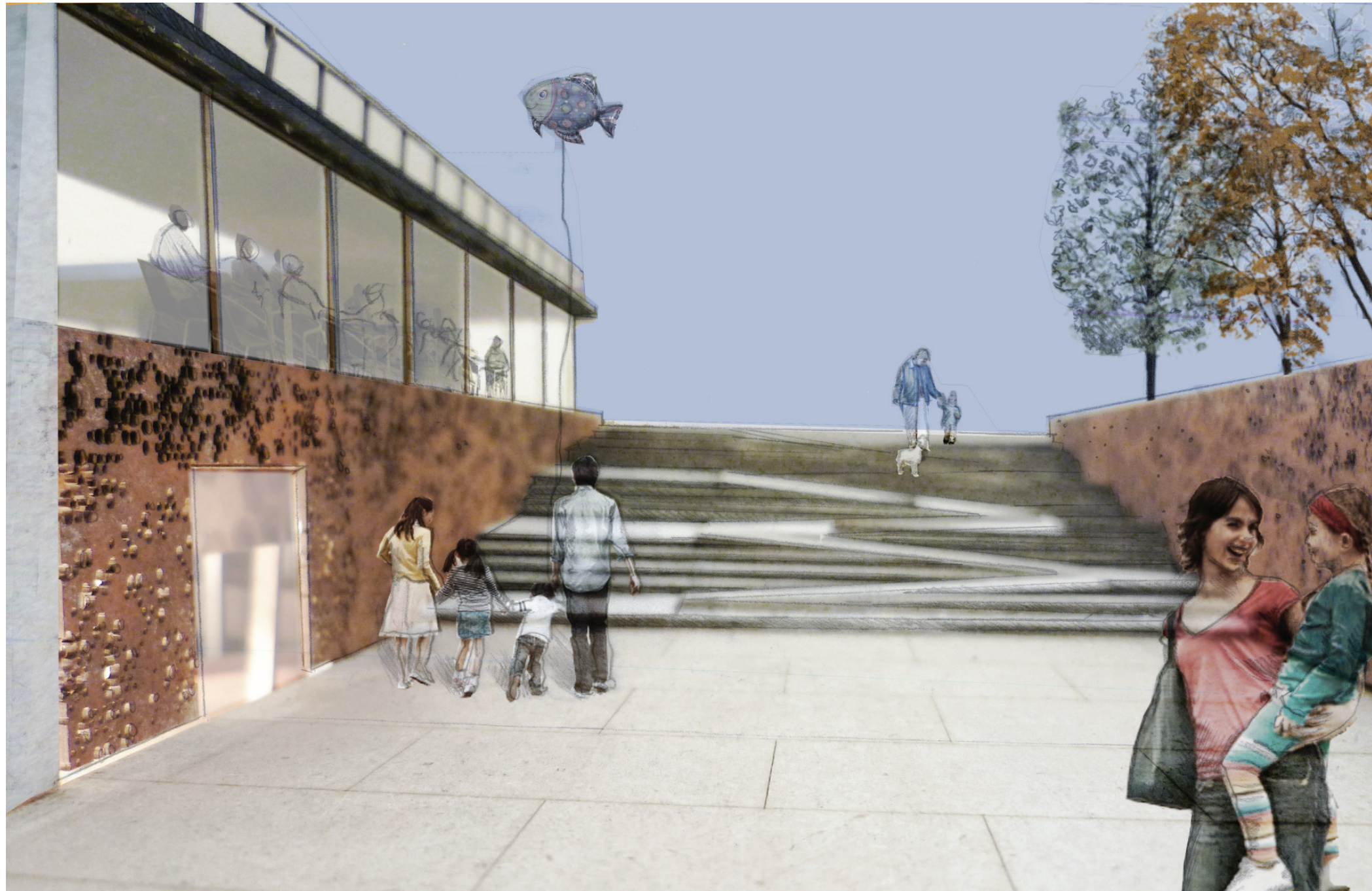
Platene er trukket opp som brystning for å kunne fungere som gelender i parken, og blir også brystning i kafeen.

Vi vil at platene skal være et bilde på kuttet som er gjort i anlegget, og trekker derfor ikke videre opp i kafeen. Vi vil at kafeen skal fremstå som lyskronen i byrommet. Vi ønsker lite synlige detaljer med innfestning av glasset slik at det ikke tar oppmerksomhet. Glasset er derfor innfelt i de bærende søylene, og listene skjult i gulvet.

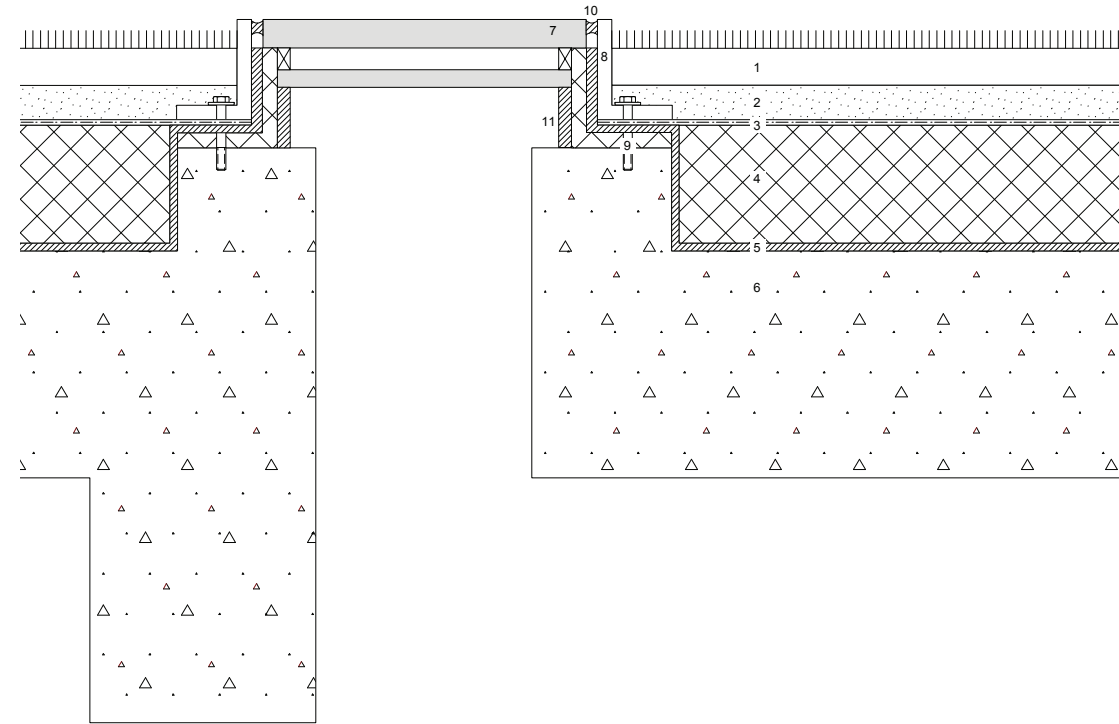
På dagtid vil det sile lys inn gjennom perforeringen, mens på kveldstid ønsker vi at platene lyses opp bakfra og danner et lysspill i tverrforbindelsen.

Platene bæres av kortenstålsøyler som også bærer kafetaket. I søyleskogen ønsker vi at søylene skal være i fokus, og vil derfor fristille den nye glassfasaden.

Taket på kafeen er trukket ut til kortenstålplatene, og de forholder seg til luftetårnets bredde.

Tverrforbindelsen i lys granitt leder fra kongensgate og parken inn til inngangen som markeres av et tydelig kutt i kortenstålskiven. Kafeen gir liv til byrommet og skaper aktivitet på kveldstid.

Detalj av overlyselementer i minnelunden 1:5

- 1: Vekstlag
- 2: Drenering
- 3: Fiberduk
- 4: Kompakt isolasjon
- 5: Membran
- 6: Betong
- 7: Frostet laminert glass
- 8: Karm i rustfritt sandblåst stål
- 9: Ekspansjonsbolt
- 10: Fuge
- 11: Pakning

Karmen i rustfritt sandblåst stål beskytter endekantene på glasset. Vi ønsker at karmens uttrykk skal gli mest mulig over i det frostede glasset, slik at glassplatene fremstår som skiver strødd utover plenen. Kanten på karmen og glasset skal stikke litt over gresset for å at de skal få et tredimensjonalt uttrykk i parken.

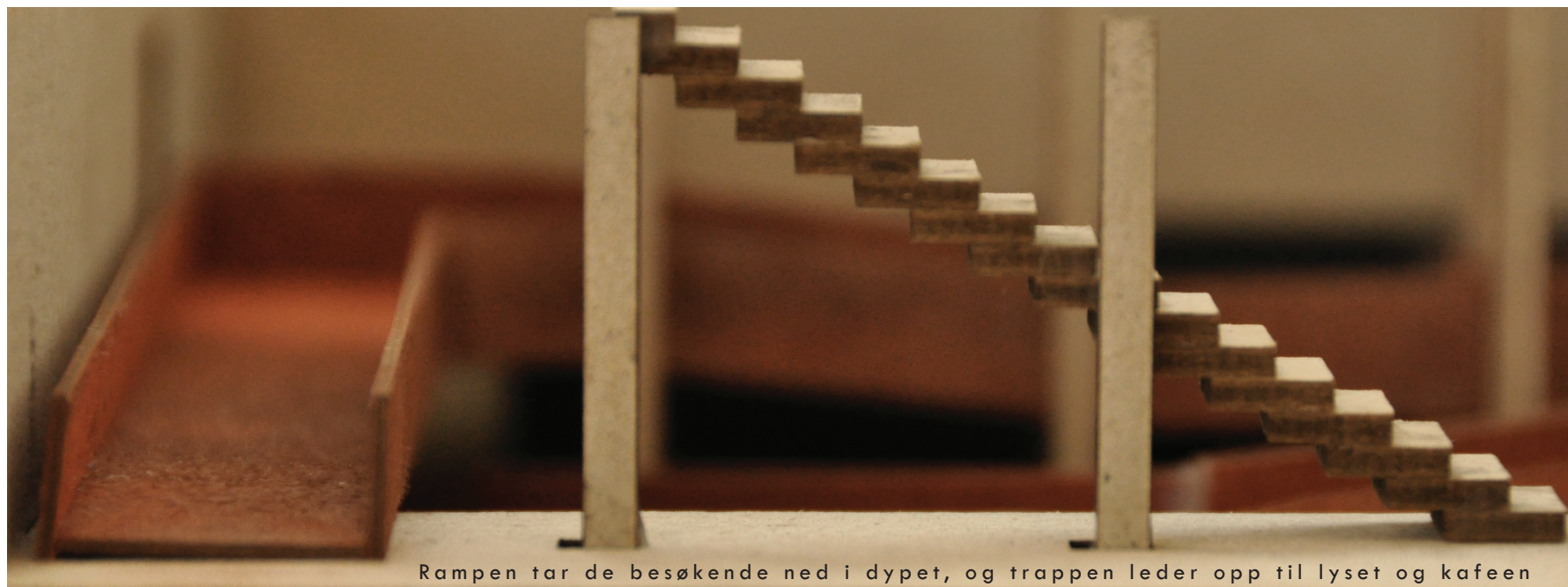
På innsiden av anlegget ønsker vi ikke at karmen skal vises, derfor er detaljene trukket inn fra åpningen.

Stemningskisse av kafeen og minnelunden på kveldstid. Kafeen fremstår som en lykt i landskapet.

Modellfoto sett fra minnelunden.

Rampen tar de besøkende ned i dypet, og trappen leder opp til lyset og kafeen

Rampen perforerer tverrveggene nederst i søyleskoge

Rampens uttrykk med innslag av perforerte plater og glass

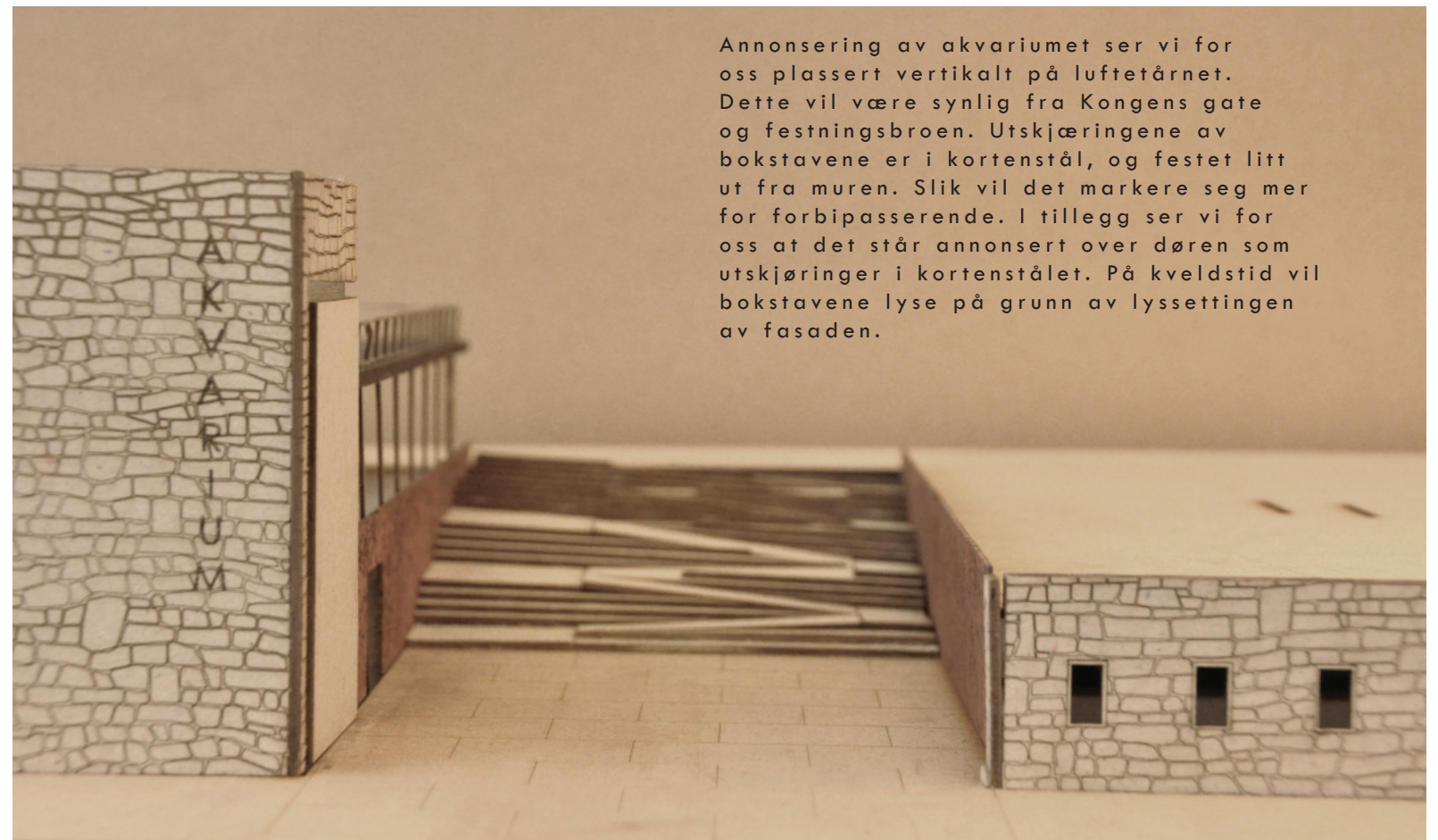

Rampen fristiller seg fra søylene

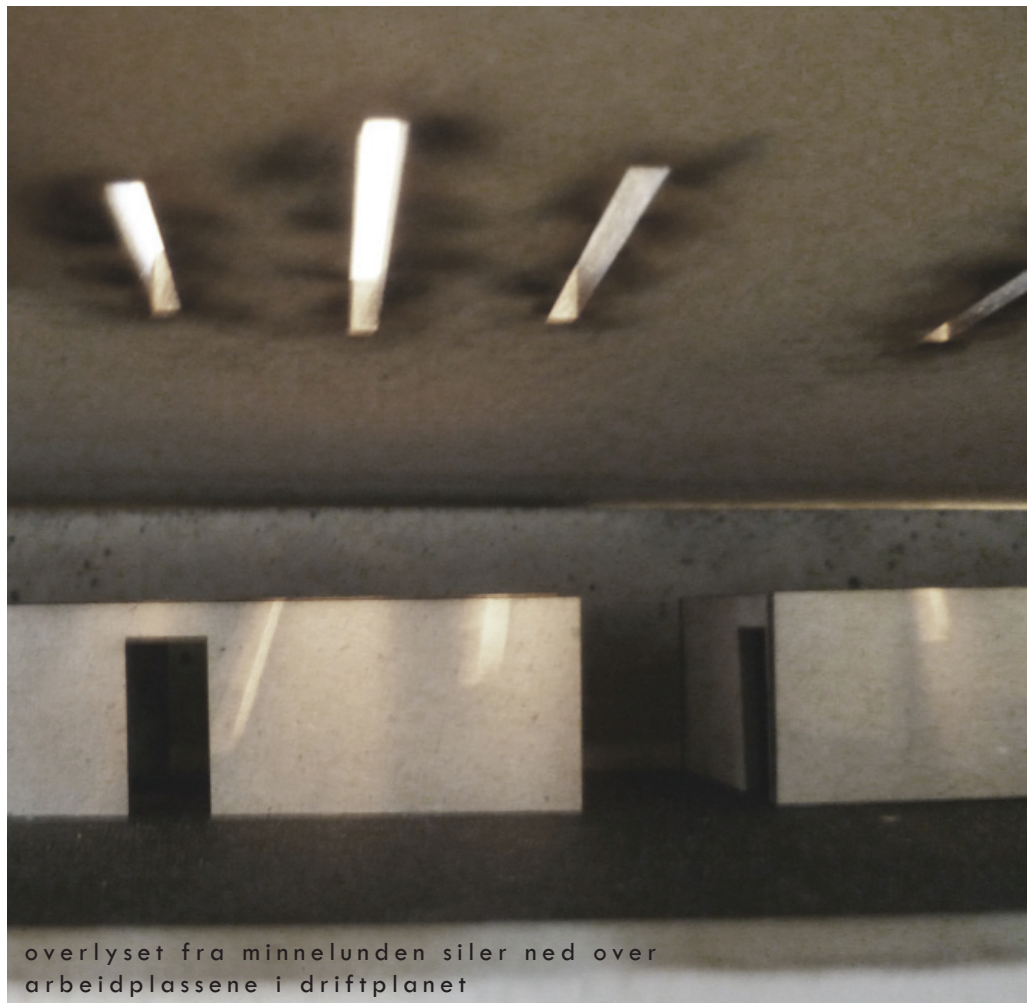
Vinduspalten i luftetårnet markerer overgangen mellom den gamle muren i luftetårnet og den nye insatte betongskiven. På kveldstid vil spalten fremheves som en lysende stripe, og være med på å signalisere tverrforbindelsen.

Annonsering av akvariumet ser vi for oss plassert vertikalt på luftetårnet. Dette vil være synlig fra Kongens gate og festningsbroen. Utskjæringene av bokstavene er i kortenstål, og festet litt ut fra muren. Slik vil det markere seg mer for forbipasserende. I tillegg ser vi for oss at det står annonsert over døren som utskjæringer i kortenstålet. På kveldstid vil bokstavene lyse på grunn av lyssettingen av fasaden.

De perforerte kortenstålskiven i fasadene med "blonde" mønster. Her kan man kikke inn til livet "under overflaten".

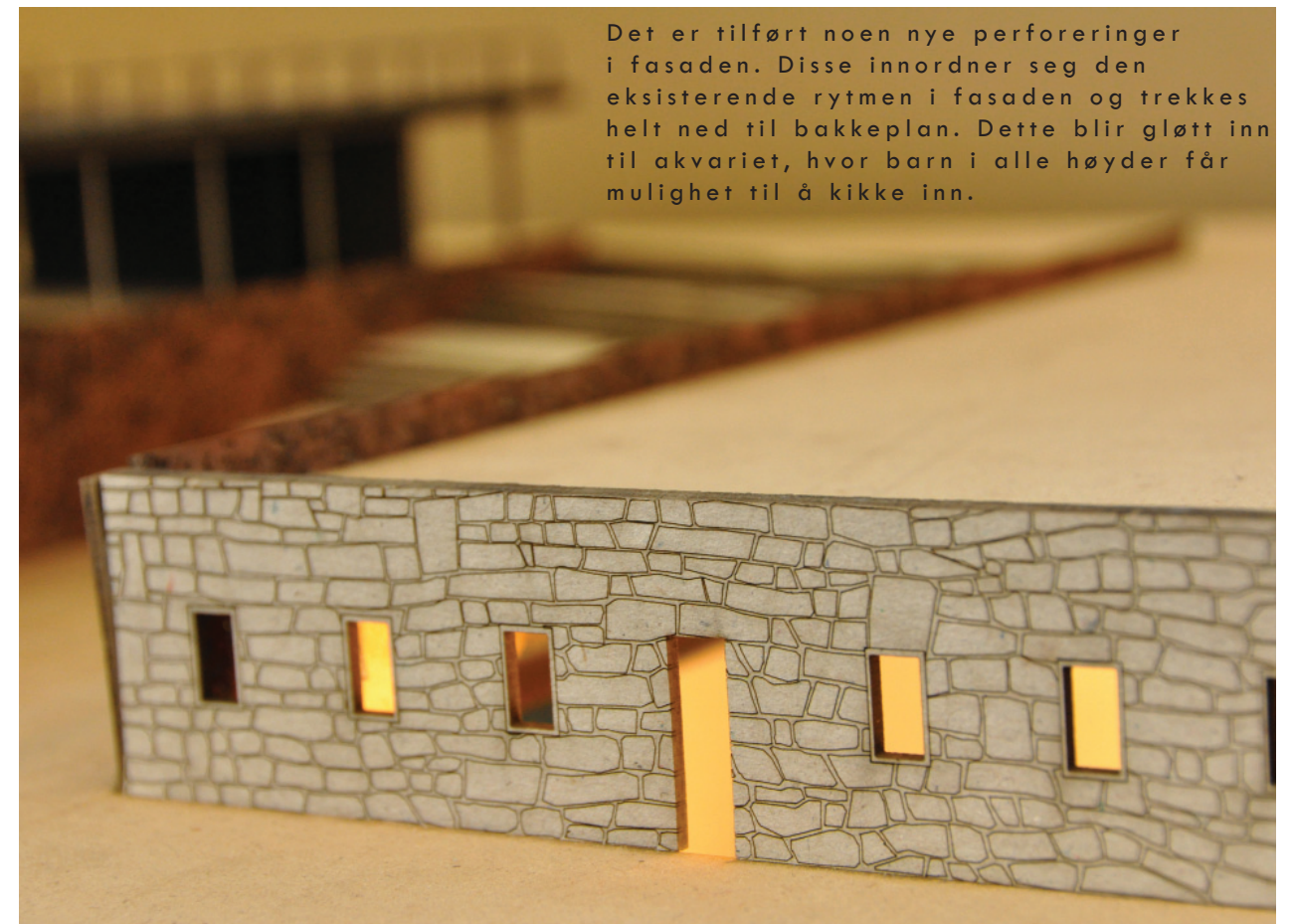
overlyset fra minnelunden siler ned over arbeidsplassene i driftplanet

Den eksisterende midtveggen i langbassengene perforeres og det opprettes kontakt inn mot oceaniumet på andre siden

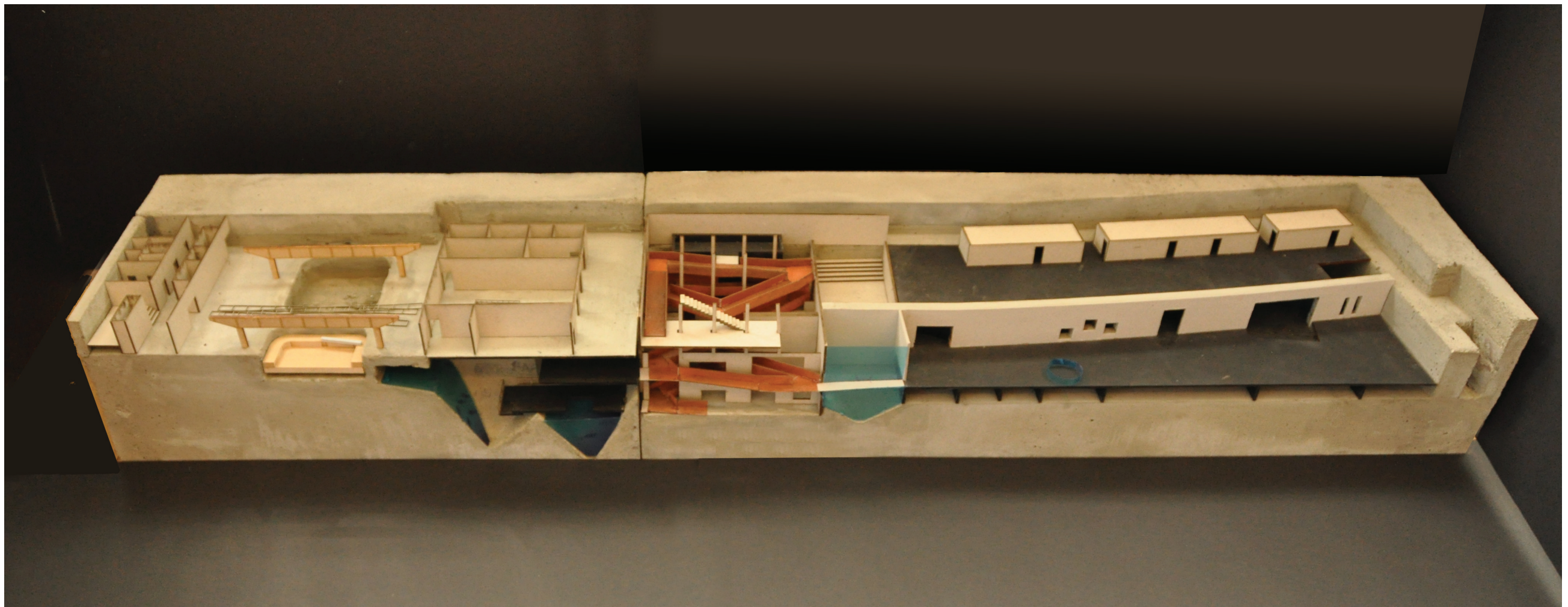
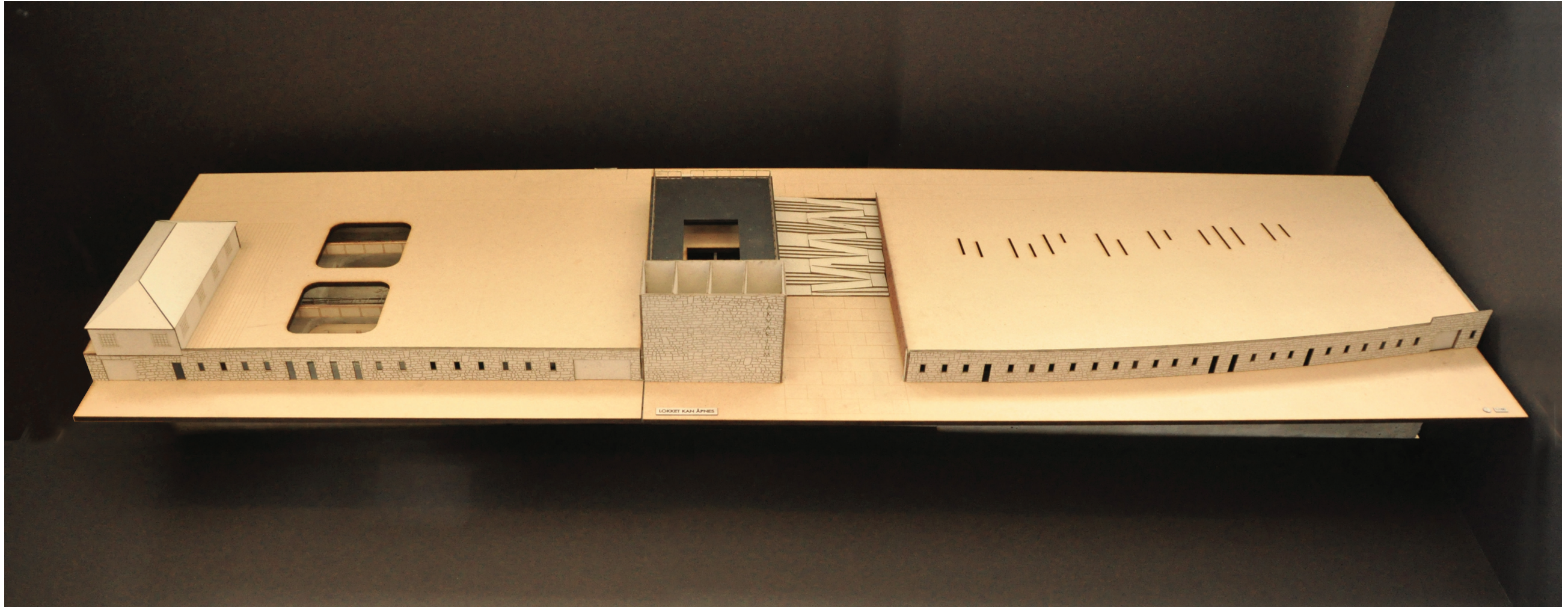

Laksefossen oppleves fra utskutte galleriplan i dybbassengene

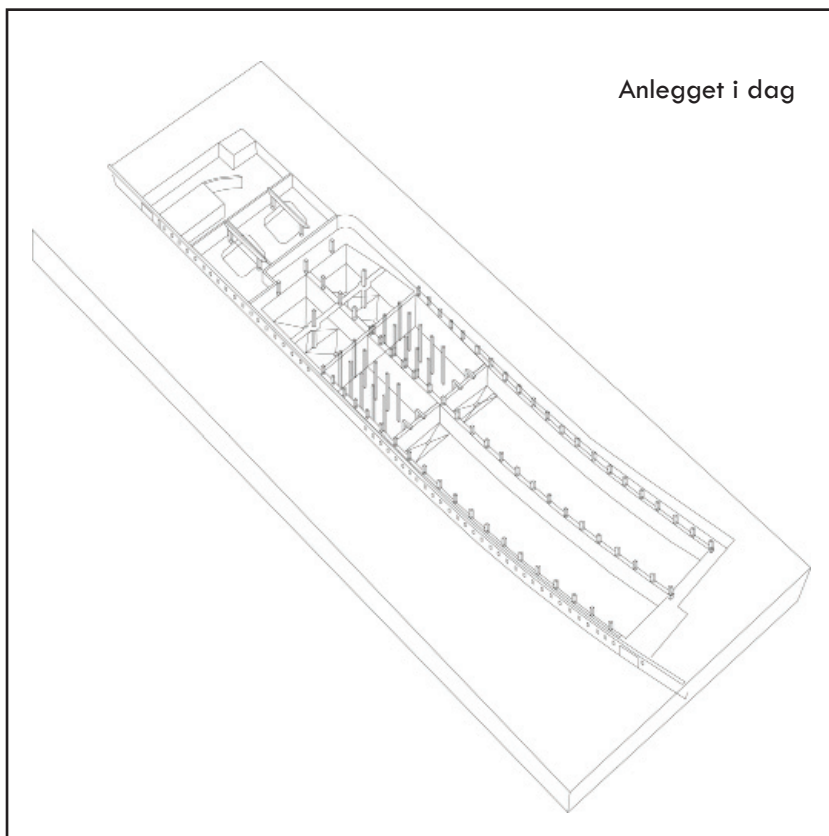

Det er tilført noen nye perforeringer i fasaden. Disse innordner seg den eksisterende rytmen i fasaden og trekkes helt ned til bakkeplan. Dette blir gløtt inn til akvariet, hvor barn i alle høyder får mulighet til å kikke inn.

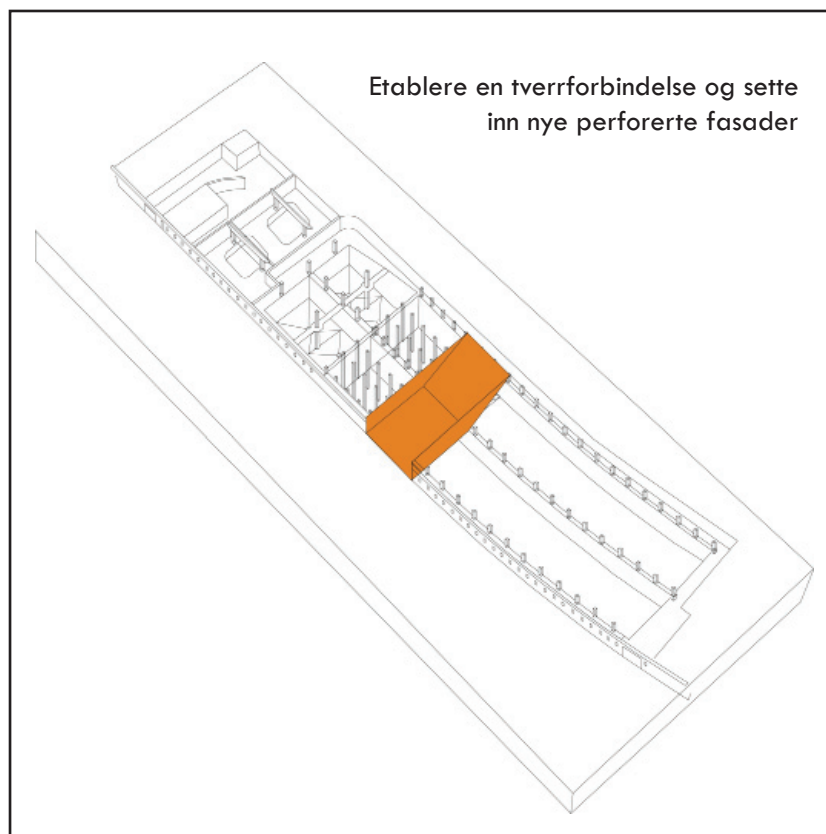
Modell av anlegget over bakken

Modell av anlegget under bakken

Utdypende forklaring og begrunnelse av inngrep i det eksisterende anlegget

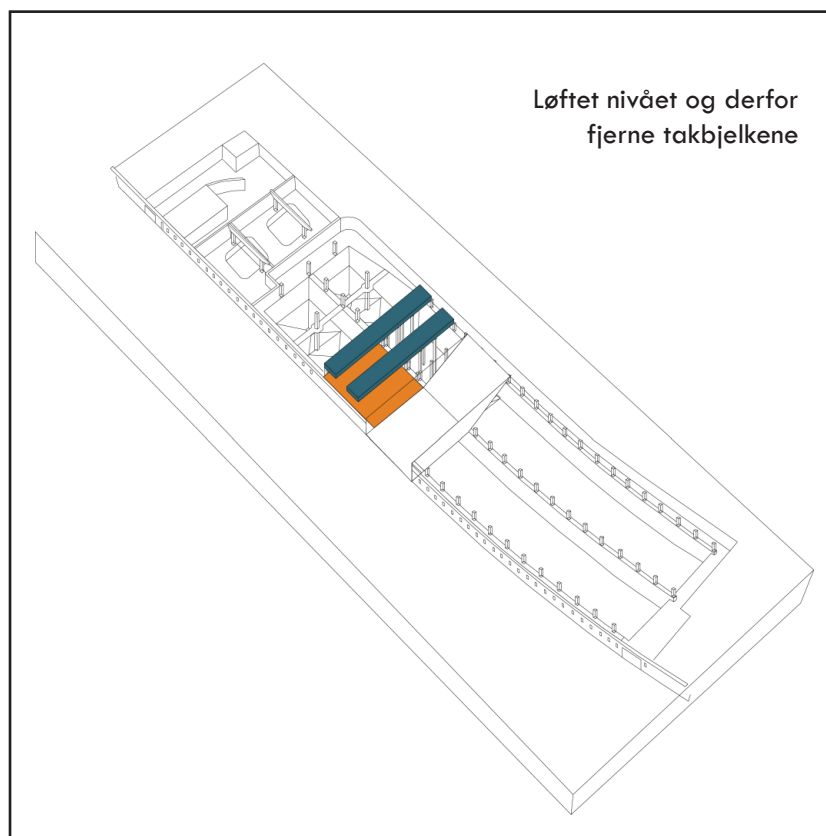

Ved å etablere en tverrforbindelse gjennom anlegget knyttes det opp mot besøkende fra to nivå, og det kan skapes en nysgjerrighet om hva som finnes seg under overflaten. Nivåforskjellen i tverrforbindelsen tæs opp av en trapperampe med to tydelige trappesoner langs veggene. Både trappen og flaten i tverrforbindelsen er i granitt og følger de samme linjene. Ledelys legges i linjen mellom den brede trappen og rampen, og markerer skillet mellom søyleskogen og auditoriet/vannreservoaret under.

Å kutte i anlegget vil gi to nye fasader, der vi har valgt å sette inn perforerte kortenstålplater. Platene kommuniserer med murens tyngde, mens perforeringen gir ulik grad av innsyn uten å ødelegge mystikken i anlegget. Fasadene er trukket opp over parknivået, slik at den danner brystningen i minnelunden. På kvelden er fasadene lyssatt mellom platene og glasset, og lyset siles ut gjennom perforeringene i tverrforbindelsen.

Siden kortenståls fasadene oppfattes som en jevn plate vil kafeen bli den lette boksen som er satt på toppen av anlegget. Her er vinduskarmene med detaljer av kortenstål, slik at det blir et helhetlig uttrykk i byrommet.

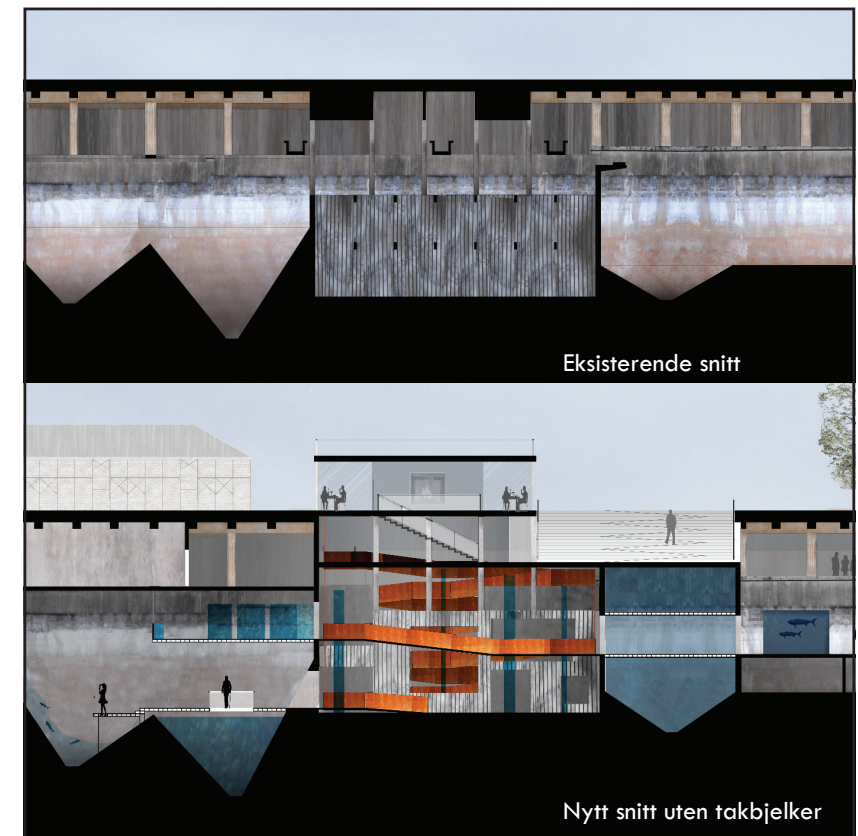

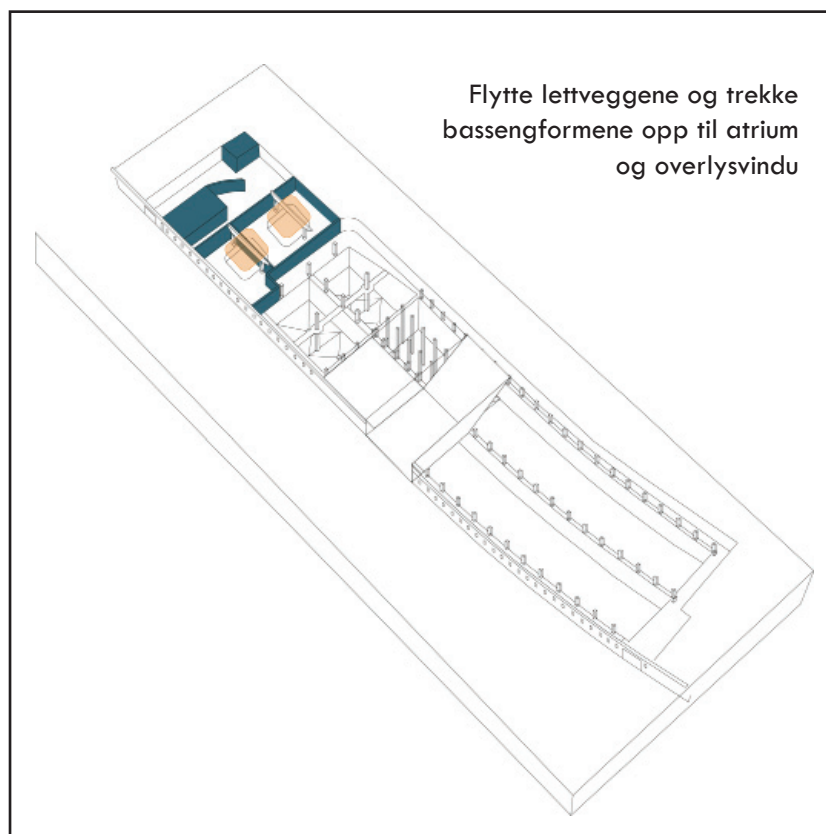

Gatenivået ligger 130 cm over grunnivået i anlegget. En stor utfordring har derfor vært å få etablert en inngangssituasjon som virker inviterende på gateplan.

Løsningen ble å løfte resepsjonsplanet i søyleskogen opp på nivå med gulvet i tverrforbindelsen. Ved å gjøre dette grepet ble takhøyden under to store bjelker i anlegget for lav. Disse bjelkene har ingen konstruktiv funksjon, men er trolig brukt for å føre nitrogengass ut og inn i luftetårnet da anlegget var i bruk.

Resepsjonsplanet er fradratt søylene med 5 cm på hver side, og i slissen er det satt inn glass. På denne måten blir det vertikale uttrykket bevart i søyleskogen.

I nordenden av anlegget er det i senere tid satt opp flere lettvegger i det som i dag er lager for et vaskeri. Vi velger å fjerne disse veggene for å åpne opp rommet og fristille de eksisterende store takbjelkene. Takbjelkene rammer inn de to grunne bassengene og denne soner krever god plass rundt seg.

Ettersom de ansatte skal jobbe i et anlegg under bakken er det viktig å skape gode romlige kvaliteter. De grunne bassengene har en menneskelig skala og vi har valgt å legge administrasjonen i denne sonen. For å slippe ned lys og gi utsyn lager vi et atrium og et overlys som følger formen på bassengene under. På denne måten forsterkes de spesielle formene på bassengene og tilfører økt kvalitet til rommet.

Atriet er fylt med elvegrus og det vokser spinkle sølvbjørker i den. Langs takkanten danner en buet skive i rustfritt sandblåst stål rekkverk. Bak denne blir overflatevannet samlet opp, og tilslutt ført ut i et stag som lar det renne ned i et kar på bunnen av atriet. Slik trekkes naturelementer inn i anlegget

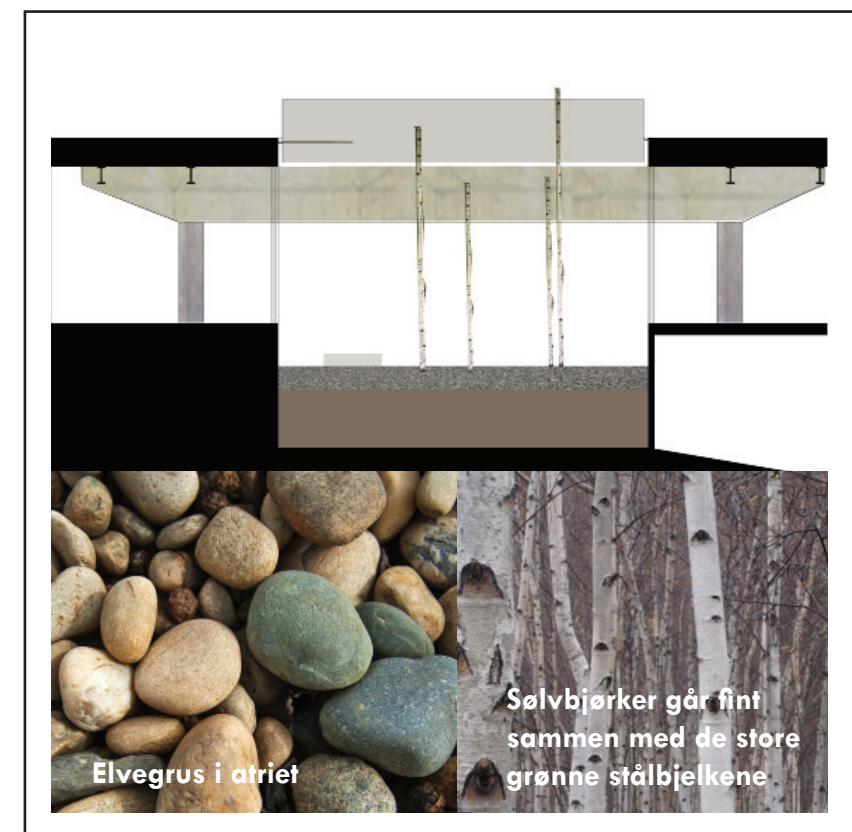
Det andre bassenget har et takvindu over seg og blir brukt som en nedtrappet sittegruppe der de ansatte kan samles. Det tenkes i tre som en kontrast til den harde betongen i rommet.

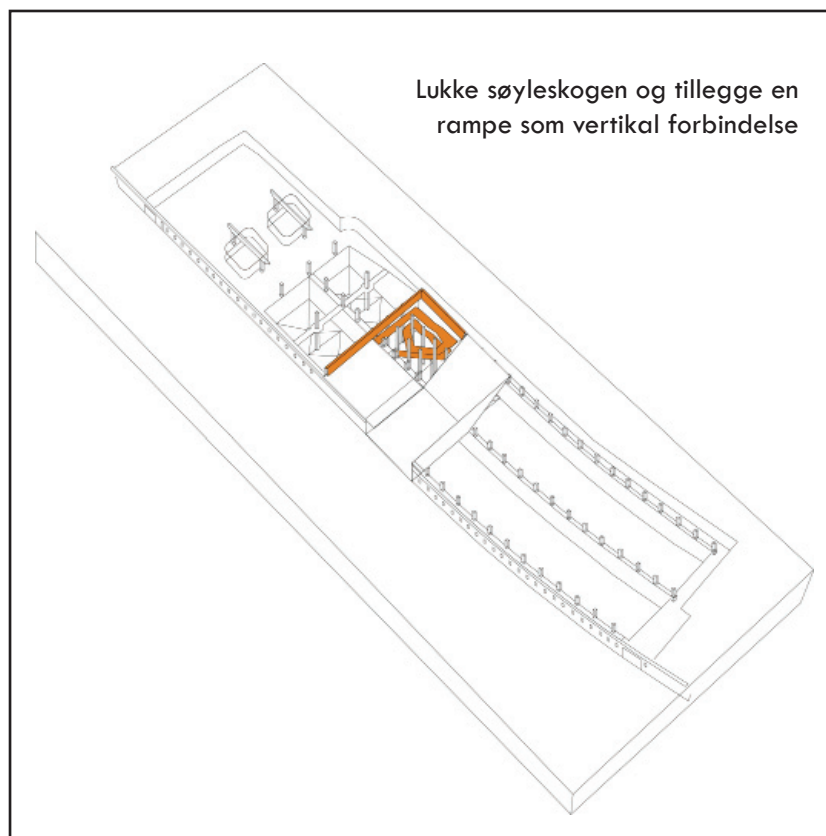
prisipp detalj atrium

De eksisterende stålbejelkene i taket fjernes for å forhindre unødvendig mange kuldebroer gjennom atriumsglasset. De store tverrgående hovedbejelkene bevares som en kvalitet til rommet.

Nye tynne stålbejelker plasseres rundt kortbassengene og utgjør ny bæring for taket sammen med glasset der bejelkene er fjernet. Søylene blir som en krans rundt bassengene, og bidrar til en mer intim atmosfære.

Atriumet tenkes i akryl som kan støpes i de runde basseng hjørnene.

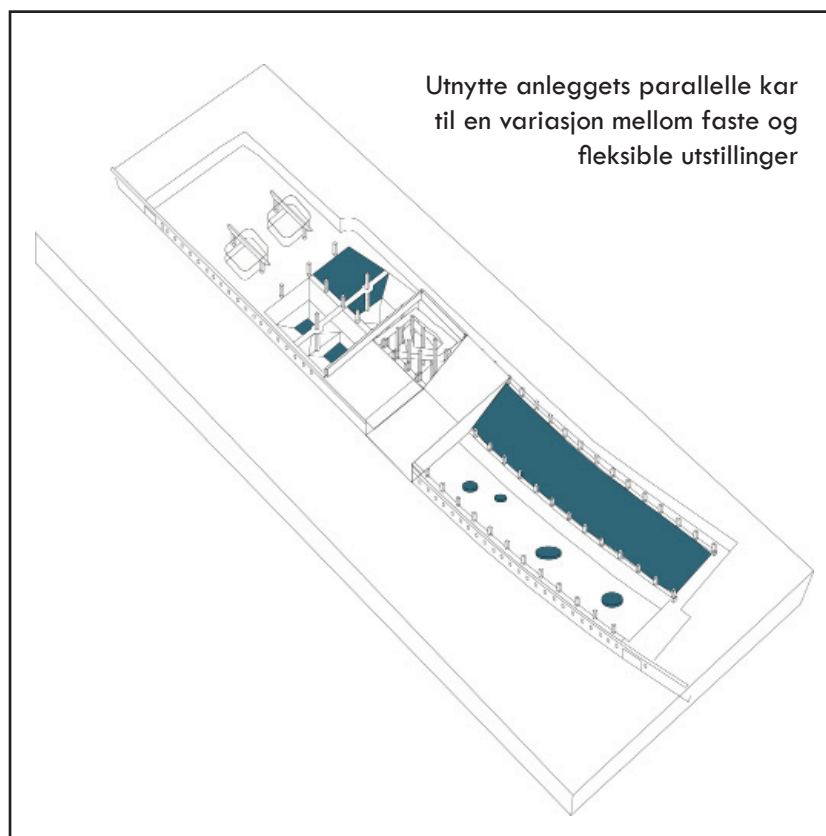

Søyleskogen er den mest intime delen av anlegget og nettverket av søyler og tverrvegger gir en spennende romopplevelse som vi har lyst til å tilgjengeliggjøre for bruk. En kortenstålsrampe krysser gjennom rommet og unngår søylene. Når søylene blir til skiver nederst i anlegget perforerer vi hull for å slippe rampen igjennom samt å gi sikt. Slik endrer opplevelsen seg mens du går på rampen og det blir mørkere og rarere rundt deg.

Kortenstålsrampen varierer mellom felt med lukkede og perforerte kortenstålsplater, og glass der vi har lyst til å markere noe viktig, gi småbarn muligheten til å se eller skape siktlinjer. Det er viktig for oss at kortenstålet følger rampen på minst en side hele tiden slik at det oppfattes som en sammenhengende form. Små broer knytter den løse rampen sammen med utstillingene, her er rekkverkene utelukkende i glass, mens håndløperne fra rampen fortsetter inn gjennom åpningene. Rampen henger fra kafetaket i vaiere, og avstives av utstillingsbroene.

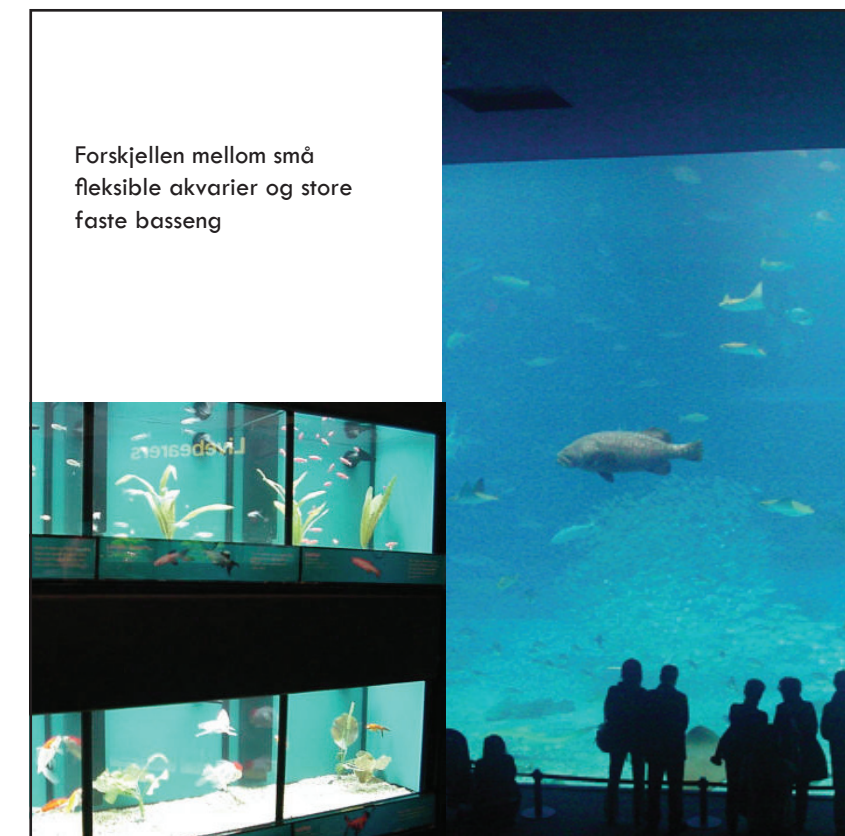
Ved å fylle inn vegger mellom søylene rundt søyleskogen skapes et introvert rom der oppmerksomheten blir fokusert mot søylene og lyset i sentrum. Vi vil fylle inn med betong mellom de eksisterende betongsøylene, slik at nyansen mellom nytt og gammelt ikke blir overtydelig, men nyansert, og ikke tar oppmerksomheten bort fra rampen og lyset.

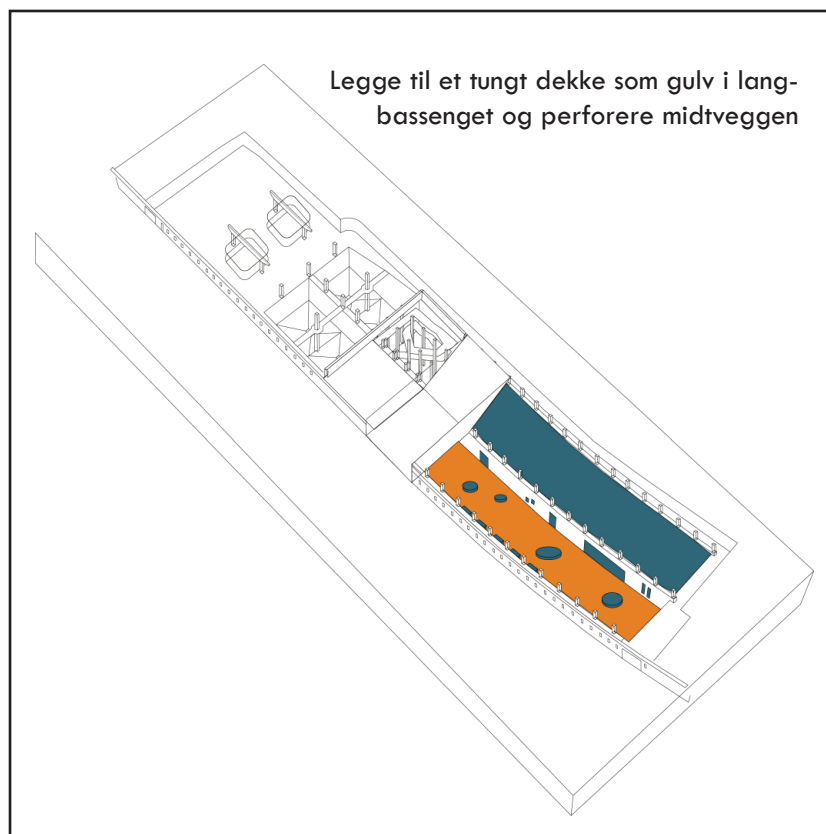

Anlegget har en tydelig todeling siden alle karene finnes i to parallelle utgaver. Dette gjør at vi kan gjøre et større inngrep i det ene karet, samtidig som vi får vist fram de spennede kvalitetene i det andre. Dette kan videre utnyttes til en variasjon mellom faste og fleksible utstillinger, noe som er gunstig for programmet. De største bassengene kan driftes ovenfra i dykkesoner, mens de fleksible driftes på gulvnivå eller fra driftsganger langs sidene.

De ulike bassengformene har ulikt potensiale og ulike kvaliteter som utstillingene kan bidra med å forsterke og vise frem.

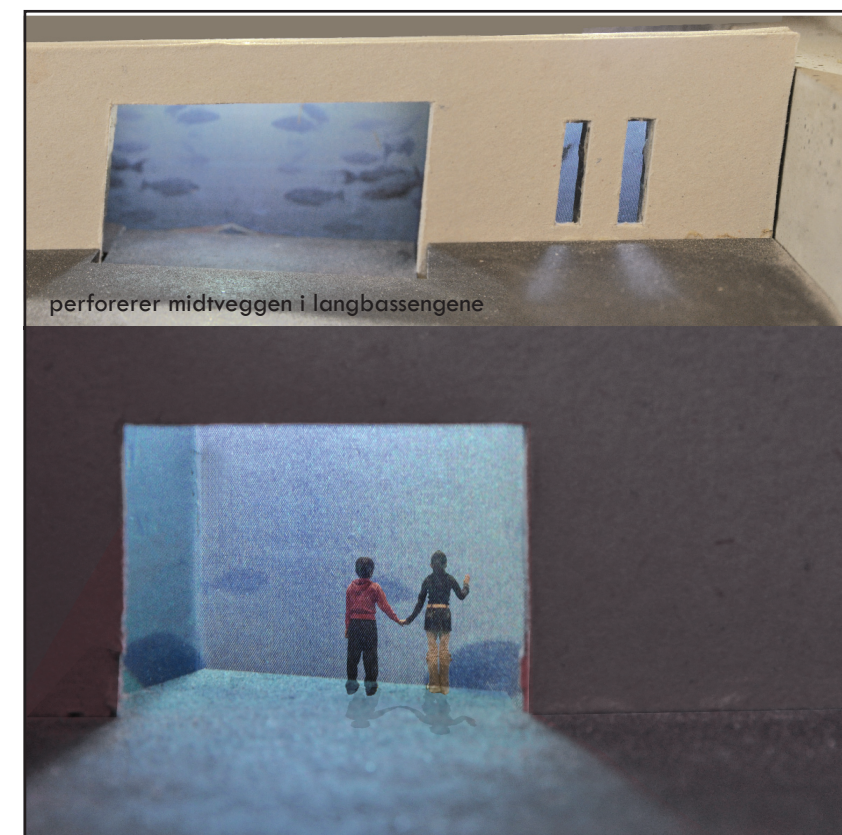

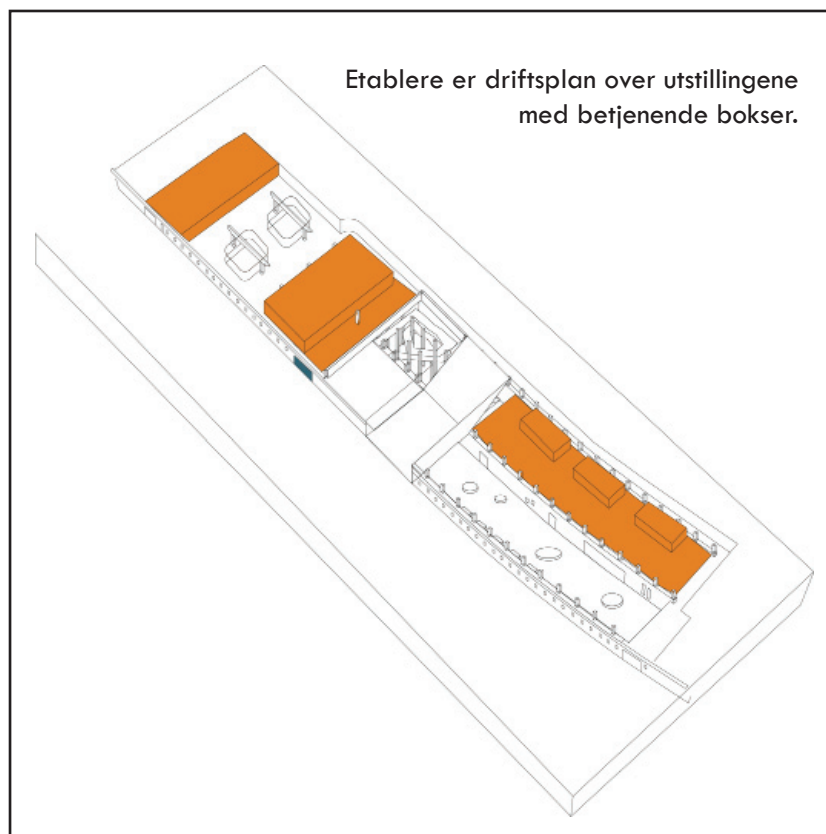

Langbassengene rommer utstillingene for intersjonale arter.

I langbassenget har vi lyst til å vise frem og forsterke lengden på rommet, den buende søylerekken og taklyset som sildrer inn gjennom vinduene. Det gjør vi med å legge inn et tungt, homogent dekke slik at oppmerksomheten kan rettes opp mot lyset. Basseng som plasseres i midten av bassenget er "touch pools" med lav høyde for å opprettholde sikten. Større basseng plasseres ut mot sidene.

I det andre langbassenget legges det store oceaniumet som utnyttes til ulike opplevelser. Den tykke midtveggen blir perforert og knytter de to langbassengene sammen. I enden av rommet skyter en arm seg ut i oceaniumet og leder de besøkende til et stort amfi der de kan sette seg ned å se. Slik skapes en kontakt mellom de to bassengene for de besøkende.

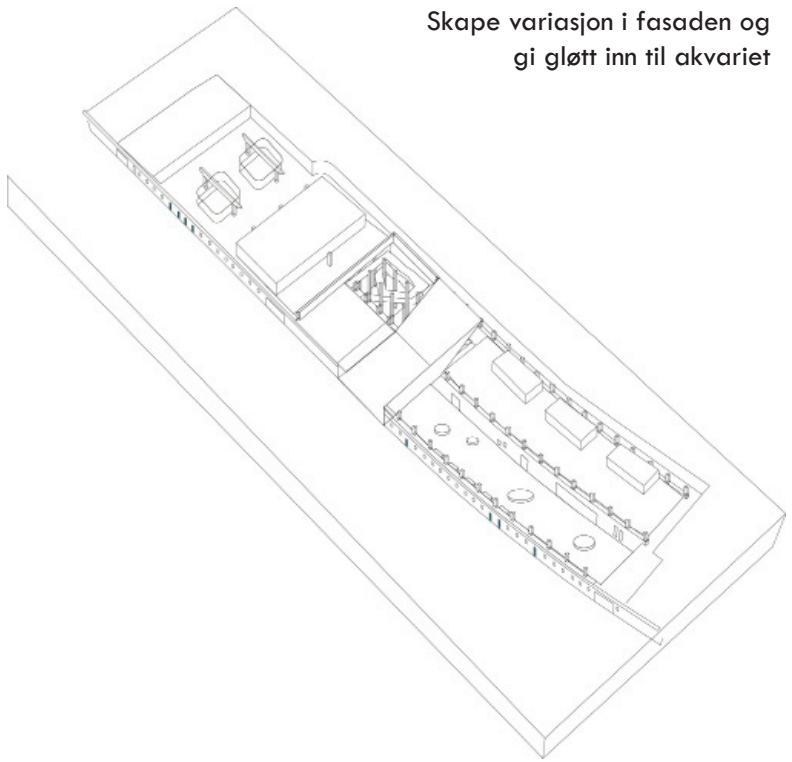

Siden vi har lyst til å forsterke det mystiske "under overflaten" i utstillingene har vi etablert driftsplanet i det øverste sjiktet. Disse arealene er funksjonelle, og knyttes sammen av den eksisterende bakre driftsgangen. Vi legger dekkene i betong siden de ligger over bassengene, og siden det ikke er et stort poeng at de skiller seg fra det eksisterende betonggulvet. Dekkenes hovedfunksjon er å være funksjonelle.

En ny vareinngang med bilheis plasseres sentralt i anlegget, med kort vei til driftsgangen og alle funksjonene den skal betjene. Siden anlegget er over 100 meter langt benyttes også de to eksisterende portene som alternative innganger. Den nye innsatte porten innordner seg til den eksisterende vindusrytmen i fasaden. Alle portene blir oppført /erstattet i mørkt stål.

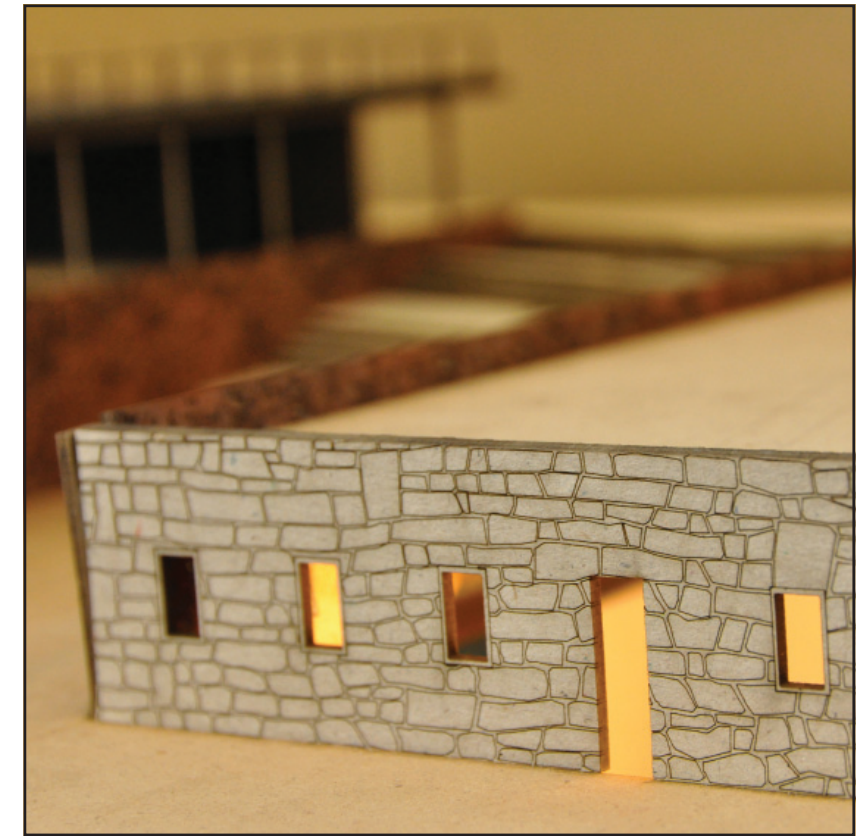
I driftsarealene samles de betjenende funksjonene noe som gir et ryddigere inntrykk av anlegget.

Skape variasjon i fasaden og
gi gløtt inn til akvariet

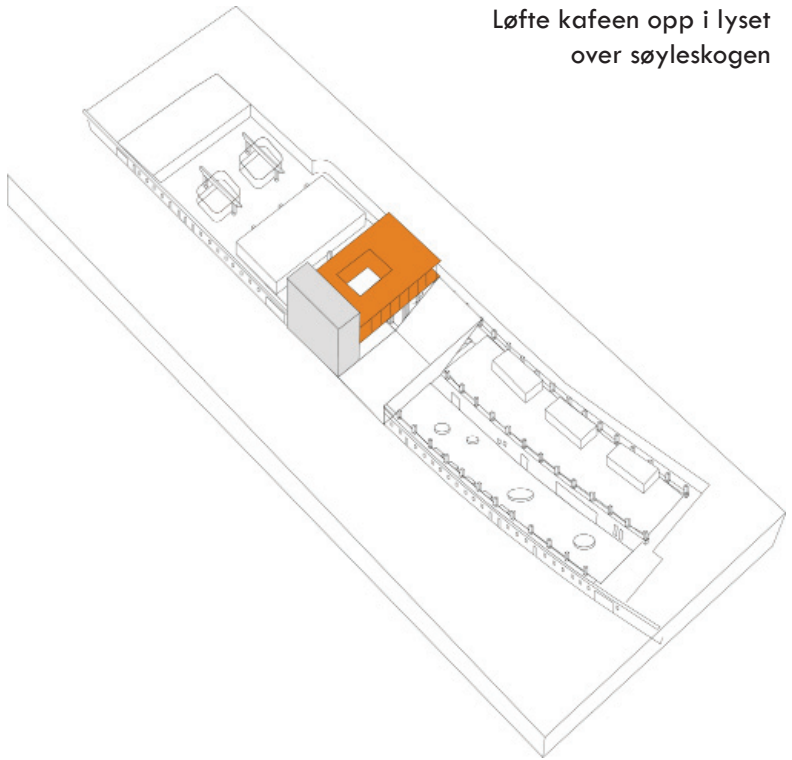

Vi har lyst å bevare rytmen og lengden på fasaden slik at
tverrforbindelsen blir enda tydelige som inngrep i situasjonen.
Samtidig holder den jevne fasaden på spenningen slik at
kontrasten blir større når man beveger seg inn i akvariet.

Men for å bryte den opp litt og skape en liten nyanse har vi
valgt å dra noen av vinduene ned til bakken. Disse vinduene
følger fremdeles rytmen, men er satt mye lengre frem i fasaden
og har ikke karm. Dette vil gi noen små gløtt inn til akvariet for
de forbigående, og er også med å markere at noe skjer på
innsiden. Ved å dra vinduene ned til bakkeplan vil barn i alle
høyder kunne se inn.

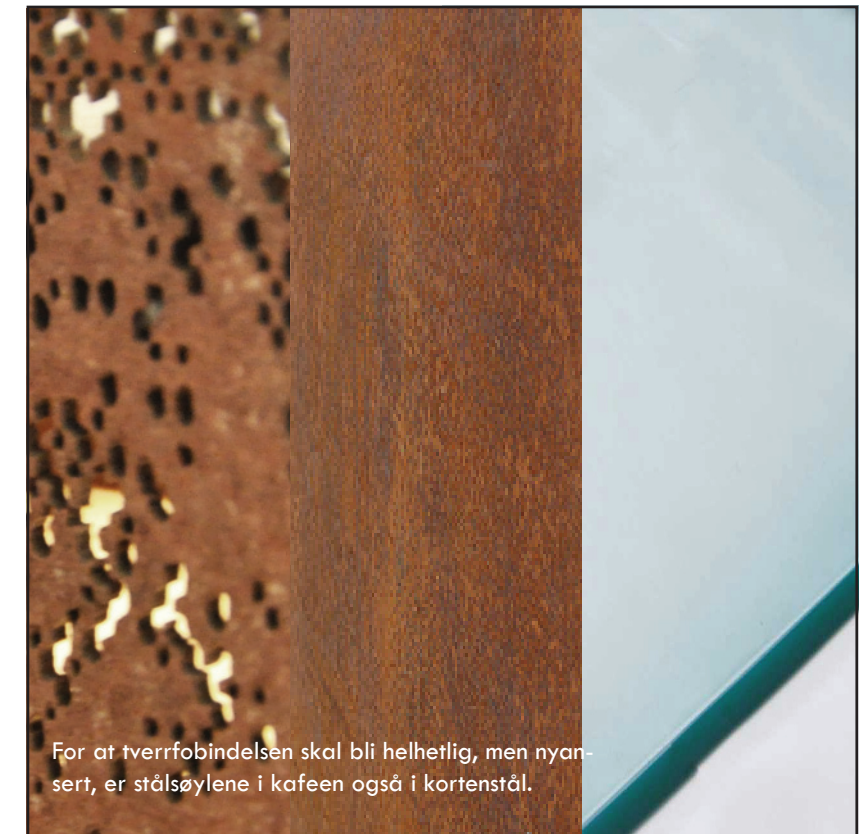
Løfte kafeen opp i lyset
over søyleskogen

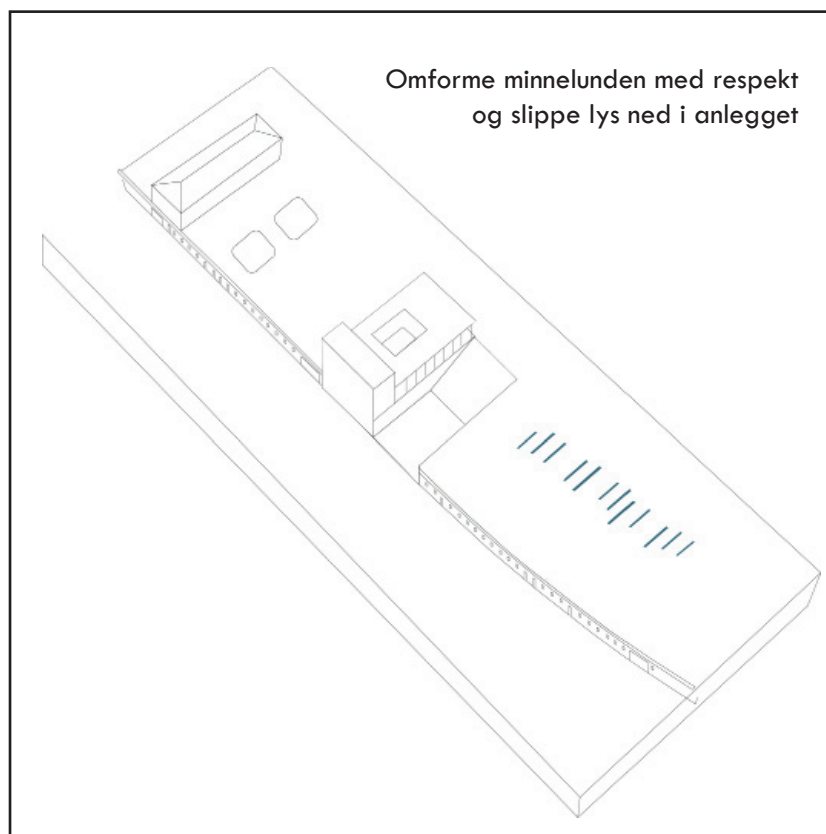
Utstillingene i dypet gir en stor kontrast til den lyse og åpne kafeen som ser utover parken og tverrforbindelsen. Et takvindu slipper lyset inn gjennom kafeen og ned gjennom søyleskogen. Kafeen blir markert av det eksisterende luftetårnet og har samme bredde. Kortensstålsfasadene i byrommet trekkes opp og danner brystning, og karmene i kafeen har også detaljer med kortenstål. Dette gjør at tverrforbindelsen får et samlet uttrykk.

Fasadene er i store glassfelt som følger søylene under. Kafetaket blir bæret av tynne stålsøyler som er satt dypere inn i fasaden enn glasset. På taket ligger takterrassen med utsikt til fjorden og Akershus festning.

Kjøkkenet til kafeen legges i luftetårnet, og takvinduet i toppen silder lyset ned.

For at tverrforbindelsen skal bli helhetlig, men nyan-
sert, er stålsøylene i kafeen også i kortenstål.

Minnelunden gjøres om i forbindelse med transformasjon av renseanlegget noe som er i tråd med Forsvarsbyggs planer. Tanken er å gjøre et tosidig grep som både gir en fin atmosfære for parken og samtidig bidrar til økt kvalitet innvendig i anlegget. Slik skapes en kommunikasjon mellom situasjonen under og over bakkeplan.

Smale slisser perforeres langs bjelkene i taket, og i minnelunden dekkes slissene med tykt frostet glass. På dagtid vil det slippe ned lys til forskningsdelen av anlegget. På kvelden lyssettes perforeringene innenfra, og et diffust lys vil spille bortover i parken. Vi ser for oss at glassplatene har ulik grad av hvithet, slik at lysspillet vil bli nyansert.

Ved å legge elementene i bakkesjiktet vil det ikke virke forstyrrende på den historiske konteksten med Akershus festning.

Minnelunden har lysenede "plater" av frostet glass som er strødd utover. De lyser svakt på kveldstid.